

2004

243
7-61

Գ. Ե. Բ. Վ.

5043 Ի-Պ. Օ Թ. Ի Ց.

Հորում գոն վկայաբանութիւն նրա
կուսին Արքանեայ և նբյն Եպիսկոպոս
ձառն խոնարհութե և այլ հարկաւոր
աղօթք. յաւելեալ նաև երեկոյեան
եկեսցեն իւր սարօֆն , ՚ի գիւրութի
աղօթասէր անձանց :

Ա Երստին տպագրեալ Հրամանաւ Տն
Տն Պօղոսի Երանաշնորհ Իւլք Ե-
պիսկոպոսի և արժանաժառանգ Պատ-
րիարդի մեծի պօլսւոյ :

Դ Տպարանի Այլ նր ԼՀածնի :

Յամ Տն 1817 սեպտեմբերի 20:

Աւ Բնագոշ.

Թօվէ ԲՆԱԹԵԱՆԱԼԻՑ
միանդամ և եթ զհիանալի Պատ
մութի Արյ Կուսին Մարիանեայ՝ ով
ընթերցօղ, բաքանչացեալ զարմանաս,
թու որպիսի զօրութե յաղթեալ իցե
սա և ձերբակալ արարեալ ՚ի ներքոյ
ոտից իւրոց սիշխանն դիւաց զսա-
տանայ:

Որ ԵՇԱԽՄԱՆԷ անուան միայն նըյս
հաւատով՝ հալածական լինի. և կա-
տարին խնդիրք սրտից բազմաց. թող
թէ յրժամ պահէ ոք ՚ի ծոցի իւ-
րում, և կամ ՚ի տան զլիակատար պատ-
մուի սորտ, երբեմն ընթեռնլով. և
կամ ունկընդլութե սրտի լաւով ՚ի
յընթերցողաց. որ իբրև զգանձ պա-
հելիէ: Եւթէ զոր հայցուած ունի
՚ի քու լու տօնողաց ընթերցողաց գրո-
ղաց և պահողաց զյիշատակ իւր, կար
գա և տիեզ:

5043 - ան

Արբուրին Ամրիանէ.

4

ԵՏ ՅԵՐՈՒ-

Թեան տն մերոյ և
փրկչին յսի քսի' և
փառօք վերանալոյն
յերկինս, և գալը -

տեան հոգւոյն ույ յառաքեալսն, որք
քարոզեցին զբանն կենաց, և հալածե-
ցին զդիւապաշտ մոլորուին յաշխար-
հէ, և լուսաւորեցին զոգիս մարդկան
ածգիտութն, որ և ես ծառայս քսի',
ելի ՚ի խաւարէ և եկի առ լոյսն քս-
և լուսաւորեցայ նորին գիտուե լու-

սովն : Եւ արդ՝ պատմեմ հաւատացել
լոյն՝ զվկայաբանութի նըյն մարիանեայ.
եղամ սքանչելիսն զոր արար նա յան
տիոք քաղաքի ։ այլև՝ զծնունդ և զսր
նունդ նը որ ՚ի տղայութե և զկատաց
ըումն : Եւ նըյն մարիանէ մեծի զա
ւակ ։ և եւտ հայրն նը զնա յուսումն
արտաքին գրոց ։ և հեռացոյց զնա ՚ի
քաղաքէն ։ ժող ։ մզոնաւ ։ և շինեց նմա
սենեակ գեղեցիկ և ոչ եմուտայր առ
նա ։ և ոչ ել ։ Եւ կանգնեց նմա հայրն
նը կուռս ։ և սնանէր մարիանէ յարգե
լանի անդ ։ և կային ծառայքն նմա ՚ի
սպաս : Եւ յորժամ իմաստնացաւ և
զարդացաւ նըյն մարիանէ ։ Ետես լոյս
ծագեալ լը պատուհանն զարմացաւ զի
ոչ էր այլ տեսսեալ ։ և ասէ ։ նաէ ած
որ զլոյսս զայս արարեալէ ։ նաէ արա
րիչ երկնի և երկրի ։ և ստուդիչ ամե
նեցուն ։ և ես երկիրպագանեմնմա և
այլ ոչ պաշտմ զկուռս չոճոց որք են
ձեռագործ որդւոց մարդկան : Եւ ա
ռէ նըյն մարիանէ իսպատովանիմ ես

զհայր և ղորդի և զհոդին ոքա Աշւ լը
ւաւ հայրն նը և ատէր զնա ։ և վասն
գթոյն հայրականի ոչ նեղեր զնա ՚ի
պաշտօն կոսցն ։ Խէրև եղի երանե
լին մարիանէ ժդ ։ ամաց ։ և ուսաներ
զիմաստուի ։ և իբրև լսէր երանելին
զըսրչարանս քրիստոնեիցն որ զբա
զսւմս չարչարէին վ՛ս անուանն քսի ։
յաղջու եկաց և ասաց ։ Հէր՝ գուգի
տես զմարդկացին բնուիս որ տկար է ։
վ՛ս մարդասիրուե քոյ՝ գթա յիս տէր
և զօրացո՛ զիս ։ զի և ես կցորդ Եղից
նց ։ և քեզ փառք յաւիտեանս ։ Եւ
յայնմհետէ ծագեաց շնօրհք նը հո
գւոյն ՚ի սիրտ նը ։ և զյոյս իւր ՚ի բա
հաստատեաց նըն ։ Յայնժամ անօրէն
թագաւորն դիոկղէտիանոս առաքեաց
զիսպրիանոս իշխանն քազում զօրոք
յանտիւք ։ և առէ՝ գնացէք տանջեցէք
զքրիստոնեայսն ։ և արեամբ նց ներ
կեցէք զպարիսչ քազաքին ։ և եկն է
հաս լիպրիանոս անօրէնն ՚ի քազաքն
անտիւք ։ և եհար զվարանն իւր յեզք

Քաղաքին : Եշւ սբն մարիանէ՝ էր գնացեալ՝ ի տուն ազգի իւրում . և ելել երթայր՝ ի սենեակ իւր . և ընդդեմ հանդիպեցաւ նմա անօրէնն լիպրիանոս . և տեսեալ զվայելուչ գեղ նր , ցանկացաւ նմա . և ասէ՝ ածէք զնա ասիս . թէ ազատ է , կին առնեմ զնա . և թէ ծառայ , գնոց գնեցից զնա . և ինձ աղախին արարից : Եշւ յորժամ կալան զնա՝ սկսաւ սուրբն աղաջել զած զուարթ երեսօք և ասէ . ողորմեանձ ած և մի' տար կորուսանել զհոգի իմ . և մի' տար ՚ի ձեռն մարդասպանին զանձն իմ . և մի' ընկենուր ՚ի շաղախումն . և տալ ապականել զկուսուիս իմ անօրինին . որ ոչ կեղծաւորին լսելք իմ . և ոչ թուլանայ բնուիս ՚ի չարէն . և ոչ դրդուի խորհուրդս իմ ՚ի թշնամոյն . փրկիչ արարածոց տր իմ յոց քս՝ առաքեա՛ զհոգիդ սբ . տուր ինձ իմաստուի խօսիլ առջի թշնամեաց իւմոց . և տուր ինձ զօրուի ոչ զօրաւոր մանկան . և զօրացո՛ զիս տր որ անահ

և աներկիւղ առնեմ պատասխանի՝ որ
խօսի ընդիս անօրէն բռնաւորն . և
ըմբռնէ զանձն իմ։ Ահա կամ ես ոչ
զոչխար ՚ի մէջ գայլոց . որ իմ յա քս
ոգնեա ինձ . և քեզ փառք յաւիտեան։
Յայնժամ կալան զսբն մարիանէ և ա-
ծին զնա առաջի դատաւորին . և ա-
սեն՝ ոչ է աղջիկս ՚ի յազգես մերմէ .
այլ հաւատայ ՚ի քս զոր հրեայ քն խա-
չեցին . և դատաւորն յոյժ տրտմեցաւ
և ասէ . յո՛ր ազգե ես . պատասխանի ետ
սբն մարիանէ և ասէ . և ս քրիստոնեայ
եմ և ՚ի մարդկանէ կոչիմ մարիանէ . ա-
սէ լիպրիանոս . զո՛ր ած պաշտես . ասէ
սբն մարիանէ . զարարիչն երկնի և երկ
րի։ Կատաւորն ասէ՝ յուսան դու յա-
նուն նազովրացւոյն . ասէ սբն մարիա-
նէ . յուսամ ՚ինա այ՞ յուսամ ՚ինա .
զի կարօ՛ղէ փրկել զաղախինս իւր յո-
րոգայթից ստնյի։ Եւ հրամայեաց դա-
տաւորն զօրականացն պահել զնա . և
անօրէնն եմուտ ՚ի քաղաքն զի զկուռան
զօրացուսցէ և զարդարեսցէ՝ և զթա-

գաւորն գովոցէ և զքրիստոնեայսն
սպանցէ ողպ զսիսար և օծցէ արեամբ
նշ լազարիսապ քաղաքին։ Եւ նստաւ դա
տաւորն յաթոռ ։ և հրամայեաց ածել
զերանելին մարիանէ առաջի իւր ։ ա
սէ դաւորն ։ ողորմեամանկուե քում
և խնայեա ՚ի դեղ պատկերի քոյ ։ զի
լու և քեզ որ ցանկալի լինիս ամցւն ։
Պատասխանի ետ ոքն մարիանէ և ո
սէ ։ դիտէ տրն իմյո քն որ ոչ կարես
փոխել զընուի իմյանօրենուիս քո ։
զի առաքեաց առ զընուի իւր առիս ։
զօրացոյց զիս զօրուք ոք հոգւոյն ։ զի
զանձն իմ մատուցից պատարագ երկ
նաւոր թագաւորին։ Ասէ դատաւորն
բազում տանջանօք կորուսանեմ զքեզ
եթէ ոչ լսես ինձ և հաւատաս յածն
իմ ։ և եթէ լսես ինձ Թագուհի առ
նեմ զքեղ ։ և երանիս դու յամցւնց ։
և աղատիս յուջի կայ տանջանացդ ։ Աբն
մարիանէ ասէ ։ ոչ երկնչիմ ՚ի տանջա
նաց քոյ ։ զի հոգի իմ հաստատուն կայ
ժռ աժ ։ և ես կամաւ իմավ տամ զանձն

իմ՝ ի տանջանս • զի Եթէ մարմինս ոչ
տանջը, հոգիս ոչ մտանե ՚ի հարսանիս
երկնաւոր փեսպին ըստմաստուն կու-
սանսն • քո գանձն իւր վամեր պատա-
րադ մատոյց • և ես պատրաստ եմ ՚ի
վկայութի նր • զի նո կնքեաց զամ
զգայարանս իմ սբ խաչին իւրով:
Իսկ անօրենն լիովիանոս՝ հրամայեաց
ղերանելին մերկացուցանելեանցել
երկաթի գաւազանաւ • և տանջեին ա-
նողորմ • իսկ սբն առ ոչինչ համարել
դտանջանսն • ամբարձ զացս իւր յեր-
իինս և ասե • որ ած իմ՝ ՚ի քեզ յու-
սացայ • մի յամօթ առներ զիս • և մի
ծիծաղեսցին զինել թշնամիք իմ նայեա-
յիս տէր՝ և փրկեա ՚ի ձեռաց անօրի-
նաց • զի դու ես իմ յոյս և ապաւեն
փրկիչ իմ: Ասե գատաւորն • հրամա-
նաւ իմով տանջեցաւ անձն քո գեղե-
ցիկ • արդ Եթէ լսես ինձ և հաւատաս
յածն իմ, ևս բերեմ բժիշկ՝ որ ողջա-
ցուցանէ զմարմինդ քո: Ասե սբն
չար խորհուրդ խորհեալ ես • ոչե պի-
տոյ

տոյ բժշկուի մարմնոյ իմոյ . զի իմ բը
ժիշկն քնէ՝ որ հոգւով և մարմնով
զքեղ յամօթ առնէ կատաղի շուն կոյր
և յիմար . զի Եթէ անձն իմ ոչ տանջի,
հոգի իմ ոչ պսակի յերկնաւոր թա-
դաւորէն . դու ընդէր ոչ հաւատաս
յածն իմ որ փրկէ զքո հոգիդ և ըզ
մարմինդ յանշէջ հրոյն և յանքուն որ-
դանցն . բայց ես ասեմ քեղ . զի կոոց
քոց ես երկիր ոչ պագանեմ . զի ձե-
ռագործ էն որդւոց մարդկան . և բնա-
կարան պիղծ դիւաց . և դու կամարար
ստնյի . այլ ես հաւատամ ՚ի տր յն քն .
որ կարօղէ փրկել զհոգի և զմարմին
իմ ՚ի ձեռաց քոց պիղծ և դարշելի գա-
զան . թէպէտ և դու չարչարես զմար-
մինս , այլ յաւուր գալստեան տն մե-
րոյ և փրկչին յնի քնի փառաւորի հո-
գիս իմ անանց պսական : Յայնժամ
դատաւորն բարկացաւ և հրամայեաց
զերանելին կախել ՚ի ստեանց . և եր-
կիթի քերչօքքերել զմարմինն . իսկ սբն
համբարձ զաչս իւր յերկինս և ա-

սէ . շուրջ եղեն զինև շունք բազումք .
և գաղանք անապատի պաշարեցին զիս .
և անօրէնք անողորմ չարչարէն զիս :
Առդ ես՝ ՚իքեզ ՚ար յուսացայ . օգնեա
ինձ փրկիչ իմ . նայեա յիս և փրկեա
զիս՝ ՚իբերանոյ առիւծոց . ՚ար ած իմ
տուր ինձ զօրութի՛ և լուր աղօթից
իմոց . և առաքեա զհոդիդ ՚ոք առիս .
և պահեա զանձն իմ՝ ՚իշաղախմանէ ա
նօրինիս և պարսպեա ամենակարօղ զօ
րութ քո զանձն իմ զի յաղթեցից ա
նօրինիս այս՝ որ նեղէն զիս . զի որք
յուսան յանուն քո ՚ար՝ մի՛ ամաչեսցեն
յաւիտեան : Խակ տանջօղքն զարմանա
յին ընդ համբերութ ՚ոբյն . և ասեն ցը
դաւաւորն . սա որ արհամարհեաց զհը
րամանս քո՝ ոչ կայ այլ տեղի ողջ ՚ի
մարմնի նը . յայնժամ գաղտ արտաս
ւեաց անօրէնն և ասէ : Ո՞արիանէ՝ ոչ
լուար հրամանաց իմոց . ոչ ողորմեցար
մարմնոյ քում . արդ ողորմեաց քեզ . և
երկիր պագ չածոց իմոց . ապա թէ ոչ
երկիր պագանես , կտրատեմ զմարմինդ

քո՞ւ և մեռանիս անարդ : Պատասխանի
ետ նըն և ասէ . ով կորուսեալ և կու-
րացեալ յիմարութ՝ ի ճշմրիտ լուսոյն .
թէ անձին իմոյ խնամ ածեմ , հոգիս
իմ ոչ պսակի : Յայնժամ ասէ դատա-
ւորն . տարեկ զբա ՚ի խաւար բանտ մի
նելքին՝ զի անդէն մեռցի , և առեալ
տարան ղնա ՚ի բանտն . և դրոշմեաց նըն
մարիանէ զամ զբայարանս իւր խա-
չանման և ասէ . որ առ ստեղծեր
զամ արարած յոչընչէ , և դողան եր-
կինք և երկիր յահէ զօրուե քոյ՝ որ
զկապելոն արձակեցեր և զստնյ յամօթ-
արարեր՝ որ անյուսից յոյս ես՝ և որ
բոյ հայր և այրեաց դատաւոր քն ած-
ցնյց ինձ զզօրուի քո . և ողորմեա ա-
զախնոյ քում . զի ՚ի հօրէ իմմէ մեր-
ժեցոյ . և դու ես հայր իմ և մայր որ
ած իմ . ՚ի քեզ յուսամ զի դու ես յոյս
կենդանեաց . և մեռելոց փրքկիչ աշ-
խարհի . արա դատաստան ընդիս և ընդ-
ստնյ և լը կամարարս նր . զի յոյժ նե-
զեալ եմ ես ՚ի բազում վշտաց աստի .

բայց պհողիս իմքեղ յանձն առնեմ
ած իմ. մի՛ թողւը զիս դի կորիցէ հո-
գի իմ և թուլացի մարմին իմ և զար
հուրեսցի յանօշինաց. քեզ և փառա
մատուցանե մք այժմ և յաւթաւանս ու
մէն : Ես դեմետրիանոս ծառոյ ոյ
գնացի ՚ի պատու հանքանտին և ունկն
դնեի աղօթից սբյն և յանկարծակի և
լւալ այր մի ՚ի բանտէն, և հեր նր ող
գաղան վիշապի, և փայլատակունք յա-
չաց նր հատանեին. և ՚ի ժանեացնորա
կայծակունք . և ՚ի բերանոյ նր ելաներ
ծուխող ՚ի հնոցէ . և ելլց զբանտն ոսյ
բալ. Եւ սբն մարիանէ զարհուրեալ
յերեսաց նր, եղ ծունր և եկաց յա-
ղօթս առ առ և ասէ . առ ած՝ որ լուար
ձայնի իմում և ցուցեր ինձ զթշնամին
իմ. և արդ՝ աղաջեմ զքեզ առ իմ տօւր
ինձ զօրուի՝ զի յաղթեցից սմառի կա
մի կորուսանել զիս : Ար անիմանալիւ-
և անտեսանելիդ ես ած՝ յորմէ դողան
երկինք և երկիր և սանդարամետք .
որ եդեր սահման ծովու և ցամաք

և ամից որ ՚ի նու, և ոչ անցանեն զհըմնւ
քո տր՝ որ կոխեցեր զգլուխ վիշապին
՚ի յորդանան. և այժմ խորտակեած զգու-
րութիւն սորա. զի մի՛ տիրեսցէ հոգւոյ ե-
մայ. այլ ամենակարօղ զօրութ քո՛ օդ-
նեա ինձ. զի յալթեցից սմա, որ կլա-
նել կամի զիս և տանիլ յանդունդս
դժոխոց։ Եւ յորժամ երանելին ասաց
զազօթս զայս, եբաց վիշապն զբերան
իւր. և եկուլ զնքն մարիանէ. իսկ նա
խաչանման տարածեաց զձեռս իւր ՚ի
փոր վիշապին՝ և ասէ. յո՞ք որդի
այ. որ իջեր ՚ի դժոխս և աւերեցեր
զնա խաչիւդ քով նբվ, որ զստնյ կո-
խեցեր և զարդելեալսն ՚ի նմանէ ամ-
բողջ և անարատ փրկեցեր, և այժմ
աղաչեմ զքեղ տր՝ բարեխօսութ նբ-
ածածնին և ամ նբց քոց. փրկեած զիս
՚ի կապանաց սորա. որ փրկեցեր զդա-
նիւլ ՚ի բերանոյ առիւծոցն, և զերիս
մանկունսն ՚ի հնոցէն, որ ապլիցու-
ցեր զթեկղ ՚ի գազանացն, և զլուշան
յանօրէն ծերոցն՝ և զառաջին նբսն և

զընտրեալսն վրկեցեր որք ճշմարիտ
 հաւատով կարդացին զբք անուն քո
 քո ած իմ, աղաջեմ զքեզ, անմսասպա
 հեա զիս ՚ի վիշապէս: Չայնժամ պա
 տառեցաւ վիշապն ահադին, և նբն մա
 րիանէ ելեալ ամբողջ և անսրատ ՚ի
 դուրս ոնկ թէ չեր անկեալ ամենե-
 ւին ՚ի փորձուի չարին: Եւ սկսաւ ա-
 մել նբն դոհանամ զքեն ար մեր յա-
 քո: և փրկիչաշխարհի, Օրհնեալ և
 փառաւորեալ է անունքո անմահթգւր
 վէմ անկեան, և սիւն հաստատութե.
 խարիսխ հաւատոյ, և առաջնորդ կե-
 նաց և թգւր հրեշտակաց: մի՛ սասանես-
 ցի միտք իմ: այլ տուր հաստատութի
 անձին իմոյ: զի տեսի զվիշապն կոր-
 ծանեալ ՚ի վը երկրի: Ա ն այսորինի
 փառաւորեալ ես յաւիտեն՝ թգւր ան-
 մահ, վէմ և հաստատուի ամցւն, և պա-
 րիսպ ամրուե: գաւազան յաղթուե և
 պսակ մարտիրոսաց, և ապաւէն իմ ար
 աստուած օրհնեալ յաւիտեան: Եւ
 յորժամ կատարեաց զազքման, յարեւ

դեն և կալաւ զձեռն մարիանեայ . իսկ
սբն կալեալ զհերաց նր , եղ զաջ ոտն
՚ի վը պարանոցի նր . և առեալ մուրճ,
ջարդեր զգլուխ նր՝ և ասեր . Երթ ՚ի
բաց յինէն լիրք շուն . ես բնակարան
քնի եմ . և սիրելի այ . և անուն իմ
գրեալէ ՚ի դպրուե կենաց : Եւ իբ-
րե զայս ասաց , յանկարծակի լոյս ծա-
գեաց ՚ի բանտին . և երեւցաւ սբ խաչն
քնի յերկրէս յերկինս հաստատեալ .
և աղաւնի մի սպիտակ ՚ի վը գլխոյնր .
և ասէ ցսբն մարիանէ . ով որ զվեշապն
սպաներ և զժանիս փշրեցէր և զկու-
սուի քո անարատ պահեցէր , ահա պատ-
րաստեալէ քեզ պսակ փոց . և բաց է
քեզ դուռն դրախտին . զի հանգիցէ ս
՚ի գոգն աբրահամու . վս զի յաղթե-
ցեր թշնամոյն : Եւ ասէ մարիանէ
գոհանամ զքէն տր յն քն՝ որ համբե-
րութ քո կեցուցէր զմեղաւորս . և քո
քաղցրութդ բժշկեցէր զվերս իմ . արդ
փառաւորեմ զքեզ՝ որ սբ ես և ՚ի սբան
հանգուցեալ . քաղցր և բարերար տր .

և օրհնեալ է անուն քո յաւիտեան։
Եւ անդէն խօսեցաւ աղաւնին և ա-
սէ։ զոր ունիս ընդ ոտիւք քո՝ հարց
և պատմեսցէ քեզ զամվագործոց իւ-
րոց։ Եւ մարիանէ ասէ ցղեն։ զի՞նչ
է անուն քո ով պիզծ։ և դեն ասէ։
բեկղղերուղ իշխան դիւաց։ և սբն
ասաց։ ո՞պ է ծնունդ քո։ կամ ուստի
է սկիզբն քո։ և դեն ասէ։ ով աղա-
խին քո՞ի թեթեւացն զոտն քո ՚ի պո-
րանոցէ իմմէ։ զի փոքր մի հանգեայց
և պատմեցից քեզ զամ։ Խոկ մարիանէ
թեթեւացոյց զոտն իւր ՚ի պարանոցէ
դիւխն։ և ասէ դեն՝ ես եմ սողուն
նենդաւոր որդի նենդուե։ հրեշտակ
էի յերկինս։ և խռովեցուցի զարա-
րիչն։ և ընկեց զիս ՚ի փառաց իմոց։ և
զզօրսն իմ անթիւ։ Եւ ես զադամ
պատրեցի։ զեւա խաբեցի։ և հանի զնո-
՚ի դրախտէն։ զաշխարհն ընդ անիծիւք
տրարի։ կայենի։ զեղեայրն սպանանել
ետու։ և որդւոցնց պոռնկիլ Շ դրս-
տերացն կայենի։ և յօրինեցի զկանայս
19 ՚ի

՚ի սնկուրս, և ՚ի ծագուրս և ՚ի դարդո
ուկոյ և արծաթոյ, ՚ի հիւս և ՚ի ծա-
մակալս և ՚ի քծնուիս • մինչեւ բարկա-
ցաւ աճ՝ և ջրասոյզ կորստեամբ ու
պականեաց զերիեր • բորբոքեցի զսո-
դոմնանսն ՚ի գործո չարուե, մինչեւ
անկաւ հուր և իործանեաց հրակիղ-
մամբ • ախտացուցի զյուդա արծաթ-
սիրուբ, և ետու մատնել զյու ՚ի մահ
խաչին • մալորեցուցի զմրդիկ ՚ի կուռս
ձեռադործու • և խափանեցի զպաշտօնն
այ • մտանեմ ՚ի սիրտ մարդոյ և գերեմ
զնն չար ցանկուբ • օտարացուցանեմ
զնք ամուսնուին • և տամ պոռնիլյա-
տար անկողին • խողխովեմ զմանուկս
յորովայնի • և հեղձուցանեմ ՚ի ծնուն-
դըս • արկանեմ զքունս յաչս կանանց,
և ըստեամբ սպանանել տամ զմանկունս
և ՚ի հուր արկանեմ • կուրացաւցանեմ
զաչս արանց և կանանց, այսկանել ՚ի տո-
ռունս և խեղդել զինքեանս ՚ի քար
ընկենուլ կամ ՚ի գետ • դազանացու-
ցանեմ զսիրտ մարդկան զի անարդես

ցեն . և սպանանեմ զազքատն . և ոչ
տամ ողորմիլ . և 'ի ձեռո տրտնջալոյն
անշահ առնեմյողորմուեն . ցնորեցու-
ցանեմ զմիտս աղօթականին . կամ քը
նով դանդաղեմ . կամ 'ի բանս Ճապա-
ղեմ . և յաղօթիցն ունայն առնեմ .
խստացուցանեմ զբարս մարդկան . և
անիծանել տամզօր ծննդեան իւրենց .
և ոմանց անիծել տամ զծնօղմն իւ ծը
նողաց՝ զորդիսն . և բանս առ ած խօ-
սիլ . ուսուցանեմ զսուդ անմխիթար
առնել 'ի վը մեռելոյն , և ապականել
զերեսս , և խղել զհերս , և բախելըզ
կուրծս , և պատառել զհանդերձս և
հայհոյել զած , և անմխիթար սուդ առ.
նել , մինչև հեռացուցանել տամ զմե-
ռելն յայ . ժողովնմ զմդկ 'ի պատրանս
և 'իպարսխաղը . և մոռանալ տամ զած
յեշոցօք , երդմամբ , վաշխիւք , տոկո-
սիւք , և լիկանօք տառապէլոց զաշխիհս
ամեսոեմկլեալ . բայց յաղջկնե միոջէ
կործանեցայ . քանզի տեսանեմ առ
սմա հանգուցեալ զքս . և առնէ զինչ

և կամի . յուջքան զգալ հոդւոյն ոքյ .
և արդ լսեմ զձայն յերկնաւորացն . և
տեսանեմ զստ զի լի է շնորհօքն այ :
Եւ սա է պտուղն արդարուեն . զի ող
արուսեակ են աչք սորա . և ատամունք
ուղ կաթն . և պտուղ արդարուեն շըր-
թունք սորա . և պայծառ է սա շնոր-
հօքն այ . և այժմ նշանաւն այ յաղ-
թեաց ինձ . և զընկերն իմ սպան . և
զիս կապեաց . և զւրունս իմ փշեաց
և յատակեաց . և ես այսպէս լամ զի ՚ի
հնգեաասան ամեայ աղջկնէ միոջէ յաղ-
թեցայ . և զհայր նր և մայր և զամազ
գատոհմն ես եմ խաբեալ և կորուսել .
իսկ սա զհետ երթեալ քնի , կապեաց
զիս . և զամ ընկերս իմ կործանեաց .
արդ՝ զօրութի մեր ոչինչ եղե . զի
յաղջկանէ միոջէ յաղթեցաք : Այն մա-
րիանէ ասէ ցդեն . ուրէ ծնունդ քո
ասա ինձ . ով ուսոյց քեզ պատերազ
միւլը սբցն այ : Ասէ դեն . լսւսաւոր
են կամք քո . զիարդ է առքեզ հոդին
ոք ասա ինձ . և ես ասեմ քեզ զամ :

Յայնժամ ասէ նըն Արքանէ . լոեա
պիղծ՝ զի ո՛չ կամիմ լսելբան ՚ի բեր
բանոյ քումմէ . և խսկոյն կապեաց ըդ
դեն նշանաւ նը խաչին . և ՚ի բանտին
պատառեցաւ երկիր և եարկ զնա անդ
և ասէ Երթ ՚ի խորս անդնդոց , մինչեւ
յօրն դատաստանին և ՚ի քսի դալուստն
Եւ ՚ի վաղին անդր դատաւորն հրա
մայեաց ածել առաջի իւր զսքն մա
րիանէ . երանելին մինչ գայր ՚ի բան
տէն , կնքեաց զինքն նշանաւ նըյ խա
չին քսի , և ժողովուրդք բազումք գա
յին տեսանել զնա , թէ զինչ լինիցի :
Յայնժամ ասէ լիպրիանոս դատաւորն
ցսքն մարիանէ . լուր ինձ և երկիր
պագ չոճոց իմոց : Պատասխանի ետ
նքն մարիանէ . քեզ պարտ է երկիր
պագանել այ իմոյ . և սիրելի լինիլ ա
ռաքելոց և մարգարէից , քան թէ
պաշտելզկուռս անմռունչս : Եւբար
կացաւ դատաւորն և ասէ . կախեցէք
զդա և քերեցէք . և այրեցէք ջահիւք
և արարին ուղ հրամայեաց նց . և այրե

ցեն զմարմինն ։ Իսկ նա աղօթեր ա-
սելով անցաք մեք ընդ հուր և ընդ
ջուր, և հաներ զմեղ՝ ի հանդիսա քո ։
Փորձեցեր զիս, և ոչ դտեր յիս անի-
րաւուի ։ Եւ իսկոյն կապեցան ձեռք
դահճացն որք տանջեին զնա ։ ասէ դտ
տաւորն՝ լուր ինձ մարիանէ, և երկիր
պատ չոծոցն ։ և ոքն մարիանէ ասէ ։
ոչ է պարտ երկիր պատանել չոծոց խը
լից և անխօսից ։ վո՞ւ էի կնքեաց քո՞ւ ըզ
հոդի և զմարմին իմ ոոկ մարգարիտ՝ ըս-
քանցելի փառօք իւրովք ։ Յայնժամ
հրամայեաց դատաւորն, սան մի մեծ
խուլ ջրով ։ և ջեռուցնել հրովյոյժ ։
և կապել զոտս և զձեռս նոր ։ և հեղ-
ձուցանել զնա յեռանդն հրոյն ։ և ըս-
պասաւորքն արարին ոոկ և հրամայեցնց
Եւ ոքն մարիանէ հայեցաւ յերկիրնս
և ասէ ։ որ բնուկելու ես յերկիրնս քն ած,
լոյծ զկազանս իմ զի քեզ մատուցից
պատարագ օրհնութե ։ և օրհնեցից և
սաղմոս ասացից քեզ առ թգւր փոց ։
և եղիցի ջուրս այս ինձ ՚ի մկրտուի ։
զգաստաց զիս ՚ի փրկութե

քում. և եկեսցե առիս հսդիր նբ՝ և
արքեսցե զջուրս վայս առ՝ ի մկրտուի
ինձ, և զգեցը ինձ զգեստ անապական։
և հաստատեա զիս ՚ի հաւատոս առա-
քինուե, և լուսաւորեա զմիտս իմ։ և
լուա զիս ջրովս այսուիիկ, և ջնջեա ըլ-
մեզո իմ. զի մկրտեցայց յանուն հօր
և որդւոյ և հոգւոյն սբյ. և քեզ փառք
յաւիտեանս։ իւ նոյն ժամայն եղեւ
շարժումն մեծ։ և էջ աղաւնիմի յերկ-
նից։ և ուներ պտուղ ձիթենւոյ ՚ի
բերանի իւրում։ յայնժամ լուծան
կապահք ն։ և ել ՚ի ջրոյն վառաւորե-
լով զած։ և ասե։ որ թգւր փառաց
զվայելութի զգեցաւ։ որ զօրուեց՝
լուսաւորեցեր և արքեցուցերինձ յազ-
բերեդ բժշկուե։ փրկեցեր զիս փր-
կիչ աշխարհի, և ողորմեցար աղախնւոյ
քում։ և եղեւ ձայն յաղաւնոյն և ա-
սե։ Եկ մարիանե։ և հանդի՛ր յար-
քայուին քսի այ. զի անապական և ան
թառամ պսակացն արժանի եղեր։ ե-
րանի է քեզ։ զի զկուսուիդ քո ամ-

բով պահեցէր : Եւ առ ժամայն հու
ւատացին յած արք և կանայք հազար
ողիք : Եւ յայնժամ անօրէն դատա-
լորն հրամայեաց սպանանել զամուան՝
որք հաւատացին յած . ընդ նոսին և
զնէն մարիանէ հրամայեաց գլխատել
և իբրև հանին արտաքոյ քաղաքին , ա-
սէ դահիճն ցուն՝ յառաջ կալ զպա-
րանոց քո զի հատից զուլուխ քո . և
ինձ աղօթս արա՝ զի տեսանեմ մերձ
առ քեզ զքս բազում հրեշտակօք : Ասէ
մարիանէ , եթէ կամիս եղքայր՝ մնաինձ
սակաւիկ մի . և արարից աղօթս վաքոյ .
և մինչ ամբարձ դահիճն զսուրն , աղօ-
թեց մարիանէ և ասէ : Ա որզերկինս
և զերկեր հաստատեցեր՝ լուր ձայնի ա-
ղաճանաց իմոց . զի որք յիշեն զիս և
կարդան և կամ գրեն զգիր չարչարա-
նաց իմոց՝ չնչեսցին մեղք նց : Եւ որք
յուսով փափագին ՚ի վկայարանս իմ
գալով՝ կատարեսցին խնդրուածք նց .
և որք անկանին ՚ի դատաստան և ՚ի
գործս ահագինս , և յիշեսցեն զիս ըզ

տառապեալս, փրկեա՛ զնս յամ վտան
գից նց: Եւ որք յիշեն զանուն իմ՝ի
վկայարանս, և որք գրեն զչսրչարանս
իմ, լուր ար՝ և շնորհեա՛ նց զհոդիդ
նը: Եւ նոյն ժամայն եղեւ շարժումն
մեծ: և որք շնորհն կային, ոչ կարեին
հայիլ՝ինա: զի քս՝ի նմանուի աղա
նւոյ էջ առնա: և լոյս մեծ ծագեայ
նմա: և ետես բաց երեսօք զարն փա
ռաց: և ասէ տր ցմարինե: ողջոյն քեզ
զօրական իմ: այժմ զօրացի՞ր հաւատա
րիմ ծառայ: Եւ երանելին Մարիանէ
ընթացաւ յոտս տէ: և համբուրեաց օրէ
նելով: և ասէ՝ Տէր ած ամենակալ՝ ա
ղաչեմ զքեզ: շնորհեա՛ զխնդրուածս
իմ: և լուր աղախնոյ քո: և տուր հան
գիստ ամցւն որք կարդան առքեզ:
Եւ ասէ տր՝ զամխնդրուածս քո կա
տարեցից առաջի հրեշտակաց իմոց: Եւ
ասէ մարիանէ՝ աղաչեմ զքեզ տր: այժմ
լուր ինձ՝ և կատարեա՛ զխնդրուածս
իմ: զի որք կատարեն զահշատակս իմ,
շնորհեա՛ նց զթողուի մեղաց: և որք՝ի

պատերազմի յիշեն զանունիմ, պահեա
զնա . և շնորհեանց՝ յազօթել թշնամեաց
նց : Եւ ասէ առ՝ երանելի է զոր դու
յիշեցեր յազօթս . և զորս ոչ կարացեր
յիշել զայն եւս շնորհեցից քեզ . և որք
լսեն և գան վասվագանօք ՚ի վետյարան
քո , կատարեմ զինդրուածսնց . և որք
սպասաւորեն նշխարաց քոց , և կատա-
րեն զոօն վկայուեն քոյ , ոչ յիշեցից
զյանցանս . և երանի է քեզ և նց ՚ի չար
չարանս քո՝ զոր դու յիշեցեր : Առդ
ուր և հանդիպի նշխար քո՝ և որք գը-
րեն զւեիր չարչարանաց քոց և դնեն
՚ի վը գլխոց իւրեանց , և աղաչեսցեն
բոլորով սրտիւ , կատարեցից զինդրո-
ւածսնց . և եղիցի թողուի մեղաց նց .
և հրեշտակք առցեն զալուխտ քո . և
տարցեն զհոգիդ քո ՚ի դրախտն . և
մարմինդ քո կացցէ յերկերս վնբժըլ
կութե մարդկան : Եւ անդէն դահիճն
ձգեալ զսուրն եհատ զպարանոց նր . և
այսպէս կատարեցաւ նբն մարիանէ ՚ի
յուլիսի . իը . ՚ի փառս քնի այ, որում
վառք՝ յաւիտեանս ամէն :

Արքայն եկրեմի, յողոգո խանուրհու-
բնառն։

ըդ՝ ող ասէ առաքեալն։ ամ
խոնարհութ զմիմեանս ըաւ հա
մարիլ քան զանձինս։ Արդ՝
յամ ասել յայտէ թէ քա
զում մասունք են խոնարհութ։ են ո
մանք՝ որ սակաւ ինչ մասն ունին խո
նարհութ։ և են՝ ողք բազում։ և այլք
զամսն։ Արդ՝ ե նախ առաջին խոնար
հութ՝ որ քան զամ ոք զինքն անար-
ժան համարեսցի, ող մաքսաւորն՝ որ
՚ի տնէ գովեցաւ։ Հ խոնարհութի ե և
հնաշանգութի՝ որ զինքն ՚ի ծառայի
կարդի ունի և սպասաւորէ ընկերին։
ող ասէ առաքեալն (հնազանդ լերուք
միմեանց երկիւղիւն քնի։) Յ խոնար-
հութի ե և տուդ և արտասուք՝ որ հա
մարի զինքն ՚ի վարձկանի կարգի։ թէ
պէտ և առնէ առաքինութիս, ող և աղն
ասէ թէ (յորժամ զամ ինչ առնիցեք,
ասասջիք եթէ ծառայք անպիտանք
եմք։ Կ խոնարհութի ե՝ որ համբերէ

Եղբօրն. ՚ի ժամ բարկուել . և զինքն հա
մարի յանցաւոր . քանզի զայլանալ և
ընդդեմ գառնալ հպարտուի է . ովք ա-
սէ սողոմօն . այր ամբարտաւան՝ ոչ
կարէ համբերել պատժոց :) 5 Կյոնար-
հուի է և լոռուի՝ որ ոչ համարի զինքն
յառաջ կալոյ արժանի , և խօսիլ առջի
բաղմաց . ովք և տրն ասէ) որ յանձնէ
խօսի , զփառս անձին իւրում խնդրէ :
6 Կյոնարհուի է՝ յորժամ զընկերն մե-
ծարեն և զքեզ անտես առնեն , դու
չորտմիս և չորտնջաս . այլ ասես խօնար
հուր , թէ ես այժմ չեմ բաւական զոր
ունիմս . ովք և ասէ սողոմօն) . մի՛ ձըկ-
տիրընդ մեծամեծս . այլ՝ ի չափուկալ
զանձն քո . և առջի տն շնորհս գտցետ-
7 Կյոնարհուի է՝ որ ոչ ունի զընկերն
՚ի ծառայական կարգի . այլ ինքն նմա-
սպասաւորէ . ովք և ասէ տրն .) որդի
մարդոյ ոչ եկն պաշտօն առնուլ , այլ
պաշտէլ :) 8 Կյոնարհուի է՝ յորժամ տե-
սանես զյանցանս ուրօւք և ոչ բամ-
բասես . այլ զայս ասես , թէ ես յան-

ցաւոր եմ. զայլ ոք ո՛չ կարեմ դատա
պարտել. ոտք և տըն ասէ) մի՛ դատեք.
և ո՛չ դատեցիք : 9 Խանարհութիւն է սի-
րել զընկերն . քանզի սիրոյ պատուի-
րան են այսոքիկ , խոնարհիլ ընկերնն .
հիւանդութ՝ ցաւակից լինիլ . ՚ի տըստ-
մուեն՝ միսիթարել . զանձն ՚ի ծառայութի-
տալ . իսկ հպարտն զայս ո՛չ առնէ . և
ո՛չ համսրի զեղբայրն արժանի՝ խոնար-
հիլ ՚ի նա և սպասաւորել նմա . այլ ա-
նարդ համարի . և զինքն զեր ՚ի վերոյ
քան զնա . վայնորիկ զրեալէ : թէ
սէր իբրեւ զադ համեմիչէ ամ առա-
քինուեց . և թարդնը ՚ի բաց ընկեցել-
է ամ առաքինուի : 10 Խանարհութիւն
որ զառաքինուի մինչ առնես , ոչ ածես
զմռաւ , և հպարտանաս . ոող փարիսեցին
այլ զոր մեղանչես՝ զայն ածես զմռ-
տաւ . և զքեզյանցաւոր համարիս և
խոնարհեցուցանես զանձնդ . ոող առա-
քեալն յանցաւոր համարէր զինքն և
ասէր , հայհոյիչ էի և թշնամանիչ . և
դարձեալ էթէ , զառ ՚ի յետոյսն զառա-

քինու իսն մռացե ալ եմ և յառաջտ
դեմն նկրտե ալ : 11(Եղոնարհութիւն) է
յորժամ վառաւորեն զքեզ մարդիկ ,
և պատիւս տան , դու ոչ համարիս
քում անձինդ արժանեաց . այլ զած
վառաւորես . և դոհանաս զարարչեն
թէ՝ այս ՚իքո ողորմութիւն եղե . և ոչ
ըստ իմում արժանեաց . ոնց ասե սոզո
մոն . որչափ ՚ի մեծութիւն հասանիս , ՚ի խո
նարհութե կալ զանձն քո . և առաջի տն
գտցես շնորհս : 12 Խրոնարհութիւն է՝ յոր
ժամ վշտի հանդիպիս , կամ նեղութիւն
հասանէ ՚ի վ՛ր քոյ , և անարդէ ոք ըզ
քեզ , դու ոչ տրտմիս . այլ դոհանաս
զայ թէ , ես ոչ այսչափ միայն , այլ բա
զում պատժոց արժանի եմ ըստ իմում
մեղացս . և օրհնեալ է ած՝ որ արժա
նի արար զիս նեղութե յանցաւոր կենս ,
և ՚ի մահկանացու մարմինս . ոնց ասե ա
ռաքեալն՝ հաճեալ եմ ընդ նեղութիս ,
և ըվիշտս , և ը չարչարանս , և յորժամ
տկարանամ , յայնժամզօրանամ : 13 Խո
նարհութիւն զգենուլն զգծուծ հան
դերձ :

գերճ • որ ոչ համարի զինքն արժանի
պատռաւական զգեստու • քանդի մարդիկ
վառս ՚ի հանդերձից որսան • ոնց և
գրեալէ, մի' զգեստիւք խենեշացուք
կակղովք և շուրջ պճնեցէլովք • որոց
գեղեցկութին է ապաշնորհ: Խոնար-
հուի է՝ յորժամյերէկն հասանիս, գու-
հանաս զայ թէ, բազումք ՚ի մարդկա-
նէ՝ ՚ի թքց իսկ՝ հալածեալք և կարօտ
և անհանգիստ են • իսկ ես՝ որ զհող ոչ
եմ արժանի կոխելոյ, հաց ետուր • և
կերակուր ևսէր եղբարց • և զօրսիա-
զաղութ անցուցեր • այդ քո ողորմուի
է • և ոչ ըստ իմումարժանեացս • ոնց և
մարդարեն ասէ • ո՛վ եմես տը իմ տը՝
որ այսցափ սիրեցեր զիս: Ի խոնար-
հութի է՝ յորժամ կամիս առաքինուի
առնել, ոչ համարիս զքեղ բաւական
սկսանիլեկատարել, այլ նախ յայ խընդ-
րեա օգնականուի, թէ օգնեա տկա-
րութես իմում • զի կարացից առնել
զհաճոյս քո • ոնց և տրն ասէ որ համ-
տատեալէ յիս և ես ՚ինա, նա բերե

պառազըյժ • տուանց իմ ոչ ինչ կա-
բեք առնել : 16 Խոնարհութիւն՝ յոր-
ժամ զայրանոյ սիրող, դու արդե-
լուս զցասումն • և ոչ համարիս զքեղ
ընդդեմ գառնալ եղբօքն • ո՞ղ ասէ սու-
զոմն յոզոք բանի և եթ էայ խոնար-
համիտն • իսկ հպարտն և յանդուդն
տայ պատասխանի : 17 Խոնարհութիւն • որ
ոչ միայն զայնոսիկ սիրես, որ երեւելիք
և փառաւորք են ՚ի մարդկանէ, այլ
յաղքատն խոնարհիս • և զանարդն մե-
ծարես • և զպանդուխտն միսիթարես •
ո՞ղ և տրն առներ • պիղատոս խօսեր,
և նա չտայր ինչ պատասխանի • իսկ ը-
աւազակին բազում քաղցրութ խօսեր •
և պարդես տայր • և յորժամ կոյդքն ա-
զաղակէին, զտեղի առնոյր և հրամայէր
կոչել • և մերձեցել յաչս նց, բանայր •
18 Խոնարհութիւն՝ որ ոչ վարիս հանա-
պազ զքո կամօք, և զոր դու իմանաս
զայն միայն գիտես ուղիղ, այլ խոնար-
հիս և հարցանես • և խրատ խնդրես յա-
ռաջնորդաց և ՚ի գիտնականաց • ո՞ղ մով

սես՝ որ խրատուն յոթորայ ոչ անլուք
եղեւ. և ոչ ասաց եթէ ես մարդարէ
եմ. և չեմքո բանիգդ կարստ։ 19 Խո
նարհութիւն՝ որ յամ դժողով երաց վար-
հուրիս և պատրաստիս. և ոչ հպարտա-
նաս և ասես եթէ, ինձ ով կարէ յաղ-
թել. վայսորիկ ասէ սողոմն։) վըշ-
ըեն զսիրտս իմաստնոց սպառնալիք։
Խսկ հպարտն յանձն աղաստան յորո-
դայթ անկանի։ 20 Խսնարհութիւն՝ յոր-
ժամ կատարես առաքինութիւն, եթէ ա-
զօթս, եթէ պահս, եթէ ողորմութիւն,
եթէ այլ ինչ, ոչ խորհիս և ասես թէ,
զայս յիմ գօրուեն կատարեցի, այլ յայ-
օգնականուեն։ ոնց ասէ առաքեալն։
ոչ ես, այլ շնորհքն այ որ յիս։ 21 Խո-
նարհութիւն՝ որ ոչ դու քեզէն մատ-
չիս յառաջ և առնուս աստիճան առա-
մել քան զոր ունիսդ, այլ կոչեցեալ
յառաջնորդաց կալցիս։ վայսորիկ
ասէ առաքեալն։) ոչ որ զանձն ըն-
ծայեցուցանէ նա է ընտրեալ։ Եւ
դարձեալդրէ։ անձամբ առեալ պա-

տիւն . և ոչ յայ :) և մարդարեն ասէ :
Ես ոչ առաքեցի . և նոքա ընթաւ
նային :

Արդ՝ հիմն ամ առաքինուել խոնար-
հուին է . և յորժամ զամ տեսակ ա-
ռաքինուել ՚ի գլուխ հանիցէ , յայն-
ժամ կատարեալ լինի մարդն . և ամ
սբք խոնարհուել հաճոյ եղեն այ . ոսկ
տքրահամխոնարհ էր , և ասէր . հող եմ
և մոխիր . և վսայսորիկ գլուխ նահա-
պետացն եղեւ : Եւ դաւիթ ասէր . ես
որդն եմ և ոչ եմ մարդ , և այլն . վսայ-
սորիկ ընտրեցաւ յայ : Այսպս ասէ և
Եսայի . վայ ինձ , զի մարդ եմ . և պիղծ
շրթունս ունիմ . և վսայսորիկ ածա-
քան կոչեցաւ ՚ի մարդարեսն : Այսպ և
պետրոս ասէր . ՚ի բաց գնայ յինէն տր .
զի այր մեղաւոր եմ ես . և վսայսորիկ
վեմ կոչեցաւ , և զփականա երկնից ըն-
կալաւ : Այսպէս և յօհաննէս ասէր .
Զեմարժանի լուծանել զիսրացս կոշ-
կաց նր . վսայսորիկ մեծ կոչեցաւ ՚ի
մարդարեսն . և արժանի եղեւ զքս մկրտ

աելոյ: Այսպէս և պօղոս ասեր. Ես Եմ
տրուակն առաքելոց. և վայսորիկ յեր
կինս թռեաւ. և դրախտին եղեւ տես
սօղ:) Ազգ՝ Խոնարհուն է գլուխ առ
ռաքինուե. վայսորիկ ասե մարգա-
րեն: Պատարագ այ հոգի խոնարհ:
Եւ մերձ է տր առ այնոսիկ՝ որք մա-
շեալը են սրտիւք. և զխոնարհս հոգ-
ւով կեցուցանե:

Եւ սողոմն ասե. ած ամբարտաւա-
նից հակառակ կայ՝ տայ զշնորհս խոնար-
հաց: Եւ եսայի ասե բանիւ տն. Ես
յո՛ հանգեայց, Եթե ո՞չ, ՚ի հեզս և՛ի
խոնարհս. և յայնոսիկ՝ որք դողան ՚ի
բանից իմոց: Եւ նոյն ինքն տրն ասե,
որ բարձրացուցանե զանձն, խոնար-
հեսցի. և որ խոնարհեցուցանե զանձն՝
բարձրասցի: Եւ առաքեալն ասե. մի՛
ամբարտաւանիք. այլընդ խոնարհս զի-
ջանիցիք. Եւ ՚ի վարդապետացն՝ անչափ
կայ վկայուեի վայ խոնարհուե. զի չե՛ք
այնպիսի սիրելի այ, ո՞չ սիրտ սբ. և
հոգի խոնարհ:

Եւ քնի փառք յափիտեանս.) Ամէն:

Երանելի ու Եպրեմ

38

digitised by A.R.A.R. @

ՀՅԱՅԻՆ Ը

բաժարիմք ՚ի ստնյէ և յամ
խաթեռւէ նր. ՚ի պատրանաց
նր ՚ի խորհրդոց նր. ՚ի գնա-
ցից նր. ՚ի չար կամաց նր. ՚ի
չար հրեշտկաց նր. ՚ի չար կամարարաց
նր. և յամ չար զօրուէ նր հրաժարե-
լով հրաժարիմք ա

Օ պատրիա իրինէ՝ երես ՚ի յորեմուտս և
յեսս ՚ի իսր ունելով, և ողտ գտանոց յորէ-
ւելո և սկսած ՚ի շրաբնուի ուղղութու հո-
ռատույ՝ բոյտիլուի և յեսնումու իւրդէ
և ոռէ :

ոստովանիմք և հաւատամք ամե-
նակատար սրտիւ զհայրն ԱՇ-
39 անեղ

անեղ անծին և տնօկիցըն ։ այլեւ ծնօզ
որդւոյ և բղխօղ հոգւոյն սբյ։ Հա-
ւատամք զի՞անն ԱՇ անեղ ծնեալ
և սկսեալ ՚ի հօրէ նախ քան զյաւի-
տեանս։ ոչ յետոյ և ոչ կրտսեր ։ այլ
որքան հայրն հայր՝ ընդ նմին և որ-
դին որդի։

Հւտմք զմբ հոգին ԱՇ անեղ՝ ան-
ժամանակ ։ ոչ ծնեալ սյլ բղխեալ ՚ի
հօրէ ։ Եակից հօր և փառակից որդւոյ։
Հւտմք զւըրրորդուին սբ՝ միքնուի,
մի ածուի ։ ոչ երեք ածք, այլ մի ած։
մի կամք ։ միթդւորուի մի իշխանուի։
արարիչ երեւելեաց և աներեսութից ։
Հւտմք յեկեղեցի սբ զթողուի մե-
ղաց՝ հաղորդութեամք սրբոց։

Հւտմք զմինն յերից անձանց զբանն
ած՝ ծնեալ ՚ի հօրէ նախ քան զյաւի-
տեանս ։ ՚ի ժամանակի իջեալ յածածին
կոյսն Արիամ ։ առեալ յարենէ նր՝
միտորեաց ը իւրում ածուեն ։ ինն
ամսեայ ժուժկալեալ յարդանդի ա-
նարատ կուսին ։ և եղե ածն կատա-

ըեալ՝ մարդ կատարեալ . հոգւով և
մոօք և մարմնով . մի անձն մի դէմ և
միաւորեալ մի բնուշի : Ա ֆն՝ մարդացել
առանց փոփոխման և առանց այլայլու
թե , անսեղմն յղուի . և անապական ծը
նունդ . ող ոչ է սկիզբն ածուեն նր՝ և
ոչ վախճան մարդկուեն նր . (զի յս քս
էրեկ և այսօր՝ նոյն և յաւիտեան :)
Հւամբ զարն մեր յս քս . շրջեալ՝ ի վր
երկրե : Յետ , շ , ամաց եկեալ՝ ի միըը
տուի : Հայր՝ ի վերուստ վկայեալ՝ դա
է Արդի իմ սիրելի . և Հոգին ոք ա
զաւնակերպ իջեալ՝ ի վր նր : Փորձել
՝ ի ստնյէ և յաղթեալ նմա : Քարոզել
մարդկան զփրկուի : Ա շխատել մարմ
նով . վաստակեալ , քաղցեալ , և ծարա
ւեալ : Յետոյ եկեալ կամաւ՝ ի չար-
չարանս . խաչեալ և մեռեալ մարմնով .
և կենդանի ածութն : Մարմինն եղել
՝ ի գերեզմանի՝ միաւորեալ ածութն .
և Հոգւովն իջեալ՝ ի դժոխս՝ անքա-
ժանելի ածութն : Կարոզեալ հոգ-
ւոցն՝ աւերեալ զդժոխս՝ և աղատեալ

զհոգինն : Ծեւտ Երից աւուրց յարսաց
ցեալ ՚ի մեռելոց և երեւեալ աշակեր
տացն : Հւանձք վարն մեր յու քոն նովին
մարմնովս համբարձեալ յերկինս և նըս
տեալ ընդոչմէ հօր : Խոյլեւ գալոց է
նովին մարմնովս և փառօք հօր ՚ի գա
տել զկենպահիս և զմռուեալս : Արեւ
յարուի ամ մարդկան : Հւանձք և զհա
տուցումն գործոց արդարոցն կեանք
յաւթետենական . և մեղաւորացն տան
ջանք յաւթետենական :

Չ, ՂՃԱ-Ց :

 Եղայ ամենասբ Խըրորդու
թեանն հօր և Արդւոյ և
Հոդւոյն սրբոյ : Վեղու-
ցեալ եմ ՚այ : Խոստովանիմ
առաջի ՚այ՝ և սրբուհւոյ ՚ածածնին՝ և
առաջի քո հայր ՚սբ՝ զամ մեղս զորս
գործեալ եմ : Քանզի՛ մեղայ խորհըը
գով բանիւ և գործով կամայ և ակա-
մայ . գիտութ և անդիտութ մեղայ ՚այ :
Վեղայ հոգւովս և զօրութ սորա . մը
տօքս և շարժմամբ սորա . մարմնովս և

զգացութ սորա : Ա՞եղայ զօրութ հոգ
ւոյս . խորամանկութ . անզգամութք .
յանդդնութ և երկչոտութ . շուայլութ
և ժշատութ . զեղիսութ և անիրաւութ .
չարահաւանութք . յուսահատութ . և
թերամտութ , մեղայ այ : Ա՞եղայ չար
խորհրդով մտացս . նենգութ . ատելու
թք . խեթիւ . մախանօք . յաշաղանօք .
թուլութ պոռնըկական խորհրդով .
արուական . իդական . անասնական . գը^ւ
րաստական . գաղանական 'ի գիշերի և
'ի տունջեան երազական գիճութ և
անրջական գարշ աղտեղութք 'մե' :
Ա՞եղայ ցանկութ մարմնոյս հեշտութ .
պղերդութ , յօրանջմամբ քնոյ : շարժու
թք մարմնոյս և զաղթագործութք 'ի
պէս պէս ախտա . հեշտալքութ լսելեցս .
արատութ աչացս . ցանկութ սրտիս . ի-
գութ ուրնդացս . պագշտութ բերա-
նոյս . անժուժկալութ . շուայտութ , և
արբեցութ մե' : Ա՞եղայ չարաբանութ
լեզուիս . ստախօսութ . սուտ երդմամբ
երդմնազանցութ . հակառակութ . վիճա

բանութե՛ • բանսարկութե՛ • շոդմոգութե՛ •
քսու դատարկաբանութե՛ • և ծաղու •
զրախօսութե՛ • հերձախօսութե՛ • և անիծա
բնութե՛ • տրտնջելով • դժգոհելով • բն
բասելով • և հայհոյելով՝ մե՛՛ : Վեղայ
գողութե՛ ձեռացս • ագահելով, զրկելով
հարկանելով, սպանանելով, և ըդարչ
ածելով՝ մե՛՛ : Վեղայ ամ յօդուա-
ծովք շինուածոյս և ամ անդամօք
մարմնոյս • եօթնեակ զգայարանօքս • և
վեցեկի շարժմամբս • վերամբարձ ուռ
նահարութե՛, և վայրաքարշ մեղկութե՛ •
յաջ և յահեակ խոտորելով • առաջնոցն
մեղանչելով, և վերջնոցն չար նշաւակ
դոլով՝ մե՛՛ : Այլև մեղայ եօթնիցս
յանցանօք մահացու մեղօք : Հպարտութե՛
և մասամբք նորին : Եախանձու և մա՛՛ :
Բարկութե՛ և մա՛՛ : Դրուլութե՛ և մա՛՛ :
Եգահութե՛ և մա՛՛ : Արկրամոլութե՛ և մա՛՛
Բաղախոհութե՛ և մասամբք նորին, մե՛՛
Այլև մեղայ ամ պատուիրանացն այ •
յանձնառնլեացն և հրաժարելեացն •
զի ոչ զյանձնառականսն կատարեցի և

ո՞չ ՚ի հրաժարելեացն հեռացայ ։ Օ ու
լունս առի՝ և յօրինացն հեղքացայ ։ ՚ի
կաղդս քրիստոնէութե հրանիրեցայ և
գործովս անարժան գտայ ։ գիտելով
՚ի չարիս՝ կամաւ կորացայ ։ և ՚ի բարեց
գործոց ինձէն հեռացայ ։ վայ ինձ ։
վայ ինձ ։ վայ ինձ ։ Օ ուրն ասեմ, կամ
զուրն խոստովանիմ ։ զի անթիւ են յան,
ցանք իմ ։ անասելի են անօրենութիք
իմ ։ աններելի են ցաւք իմ ։ և անբժշկե
լի են վերք իմ, մե՛ ։

Հայր ոք՝ զքեզ ունիմ միջնորդ հաշ
տուել և բարեխօս առ միածին որդին
այ ։ զի իշխանութեղ որ տուեալէ քեզ՝
արձակեսցես զիս ՚ի կապից մեղաց ի-
մոց ։ աղաչեմ զքեղ ։

Ա ս բ դ ո ւ ս ս է Հ ո ո ր ք ա կ ո ց Լ ո զ ն է Հ ո ո ն
գըստեան ժաման ։
Ու հաստրի ՚ի դէմս Հօր այ ։ շիդահպահն
շահոն ոջու Ա կ ո ծ ն ի ն պ ա հ ե ո ց է շեշ ՚ի ի ս
ս տ ր ա յ ի ն գ ի շ ե ր ի ս ։

Ա Ա Վ Ե Ա Տ Տ

բարս քո և զՃշմարտուի քո ·
զի առաջնորդեսցեն ինձ և
հանցեն զիս ՚ի լեռն ոք և ՚ի յարկս քո ·
Մտից առաջի սեղանոյ այ առ ած' որ
ուրախ առնէ զմանկութի իմ ·
խոստովան եղեց քեզ օրհնութք ած
ած · իմ ·

Լորդ՝ ընդէ՛ր տրտում ես անձն իմ
կամ ընդէ՛ր խոսովես զիս · յուսա առ
ած խոստովանեա նմա · փրկիչ երեւ
սաց իմոց ած է ·

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն ոքյ ·

Լոյժմ և միշտ և յաւի՛ ·

Եւ ևս խաղաղութ զար աղաջեսցուք
ընկալ կե՛ ·

Օրհնութի և փառք հօր և որդւոյ և
հոգւոյն ոքյ · Լոյժմ և միշտ և յա՛ ·

 Կեսցէ ՚ի վր իմ ողորմուի քո
ար ։ և փրկութի քո ըստ բանի
քում։

Ըսց պատասխանի ոյք նախառեն, զիս
բանիւք՝ զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։
Մի՛ ՚ի բացեայ առներ ՚ի բերանոյ իմ
մէ զբան ճշմարտուե մինչե յոյժ ։ զի
յիրաւունս քո յուսացայ։

Պահեցի զօրէնս քո յամ ժամ յաւիւ-
տեան և յաւիտեանս յաւիտենից։
Գնայի ես յանդըրըու՝ զի զպատուիւ-
րանս քո լոնդըրեցի։

Խօսէի զվկոյութիս քո առաջի թագա-
ւորաց՝ և ոչ տմացէի։
Խորհէի ՚ի պտւիրնս քո՝ զոր սիրեցի։
Համբարձի ղձեւս իմ ՚ի պատուիրանս
քո՝ զոր սիրեցի, և խօրհէի յարդարու-
թեան քում։

Յեշեա զբան ծառայի քոյ, յոր և յու-
սացուցեր զիս։

Այ միիթարեսցէ զիս ՚ի խոնարհուե
իմում ։ զի բան քո կեցոյց զիս։

Ամբարձուանք անիշտեցան միս յոյժ .
այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ .
Յիշեցի զերաւունս քո յաւիտենից
տը՝ և միսիթարեցայ ;

Տրտմաւի կալաւ զիս ՚ի մեղաւորաց .
և ոյք թողին զօրէնս քո :
Գովելի են ինձ իրաւունք քո ՚ի տե-
ղւոջ պանդխտութե իմոյ ;

Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո տը՝ և
պահեցի զօրէնս քո :

Մա եղե ինձ ձանապարհ ՚ի կեանս . զի
ռարդարութիս քո խնդրեցի :

Չ անօրէնսն ատեցի . և զօրէնս քո սի-
րեցի :

Օդնական և փրկեց իմ ես դու . և ես
՚ի բանս քո յււսացայ :

՚Ի բաց եղերուք յինէն չարք . և քըն-
նեցից զպատուիրանս այ իմոյ :

Օդնեա ինձ ըստբանի քում և կեց՛
զիս . և մի՛ յամօթ առներ զիս ՚ի յու-
սոյ իմմէ :

Օդնեա ինձ և ապրեց՛ զիս . և խոր-
հեցայց յիրաւունս քո յամ ժամ :

Գ 48 ԱՆԱՐ

Անարդեցեր զաման՝ որբ աստամբք
եղեն յարդարութեց քոց ։ զի անիրա-
ւութեա էին խորհաւրդք նց ։

Յանցաւորս համարեցայ զամ մեղա-
ւորս երկրի ։ վայսորիկ սիլեցի զպատ
հիրանս քա ։

Դևեռեա ընդ երկիւղ քո զմարմին
իմ ։ զի ՚ի դատաստանաց քոց երկեայց
յոյժ ։

Մերձեսցին խընդրուածք իմ առա-
ջե քո տր ։ ըստ բանի քում իմաստուն
արա զիս ։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տր ։ և
բանիւ քով փրկեա զիս ։

Բաղիսեսցեն շրթունք իմ զօրհնուիս
քո ։ յորժամ ուսուսցես ինձ զարդա-
րութիս քո ։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո ։ զի ամ-
պատուիրանք քո արդարութեն ։

Եղիցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս ։
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի ։

Յանկացայ փրկութե քում տր ։ և օ-
րէնք քո խօսք իմ էին ։

Ալեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ, և
իրաւունք քո օգնեսցէն ինձ:

Աղորեցայ ես ող զռչխար կորուսէլ.
խնդրեա զծառայս քո՝ զե զպատուի
ըանս քո ես ոչ մոռացայ:

Ա՞ եկեսցէն ՚ի վը մեր ոտք ամբարտա
անից. և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողա
ցուսցէն զմեզ:

Ենդ անկցին ամքն՝ ոյք գործեն զա
նօրէնութի. մերժեսցին և այլ մի՛ կա
րասցեն հաստատիլ:

Ես ՚ի տր յուսացայ՝ ցնծացայց և ու
րախ եղէց յած փրկիչ իմ:

Տը տր ետինձ զօրուի, և կացոյց զոտս
իմ ՚ի հաստատութե. ՚ի վը պարանոցի
թշնամւոյն կացոյց զիս՝ և հանգոյց
զիս երադ երադ:

Որ բնակեալն է յօդնուի բարձրելոյն
ընդ հովանեաւ այ յերկինս հանգիցէ:

Եսասցէ տն ընդունող իմ ես դու.
ապաւէն իմ ած և ես յուսամ ՚ինտ:

Եա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսո
զին. և ՚ի բանիցն խռավութէ:

՚Ի Թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ և
՚ի հովանի թւոց նր յուսասցիս:
Ո՞պ զզէն շուրջ եղիցի զքեւ Ճշմար-
տութիւն նր:

Աչ երկիցես դու յերկիւղէ դիշերի.
և ոչ ՚ինետէ՝ որ թռչի ՚ի տունէ:
Օիրէ՝ որ շրջի ՚ի խաւարի ՚ի գայթակ
զունէ դիւին ՚ի հասարակ աւուր:
Մնկցին ՚ի կողմանէ քումմէ հաղարք.
և բիւրքը ընդաշմէ քումմէ. և առ քեզ
ինչ ոչ մերձեսցին:

Քայց միայն աչօք քովք հայեսցիս
դու. և զհատուցումն մեղաւորաց տես
ցես. զի դու տոր յոյս իմ ես:

Օ ըարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն.
զի ոչ հասցին առ քեզ չարք. և տան-
ջանք մի՛ մերձեսցին ՚ի յարկս քո:
Հրեշտակաց իւրոց պատուիլեալէ վո
քոյ ՚ի պահելզքեզ յամ ճանողիս քո:
՚Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ
զի մի՛ երբէք հարցես զքարի զոտն քո:
՚Ի վը իժից և քարբից գնասցես դու
և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և ըզ
վիշտին:

Քանդե ցիս յուսացաւ . և վրկեցից
վնա . հովանի եղեց նմա զե ծանեաւ
դանուն իմ :

Կարգացե առիս , և ես լուայց նմա .
և առնմա եղեց ՚ի նեղուն :
Փրկեցից և փառաւոր արարից վնա .
Երկայն աւուրբք լուցից , և ցուցից
նմա զբրկութի իմ :

Եղքեզ տը համբարձի զաջս իմ , որ
բնակեալդ ես ՚ի յերկինս :
Ապ աչք ծառայի ՚ի ձեռն տնիւրոյ .
և սպ աչք աղախնոյ ՚ի ձեռն տիկնոջ
իւրոյ :

Եցնպէս են աչք մեր առքեզ տը ած
մեր . մինչև ողորմեսցիս ՚ի վը մեր :
Ողորմեա մեղ տը ողորմեա մեղ . զե
բազում լցաք արհամարհանօք :

Եւս առաւել լցան անձինք մեր նա
խատանօք՝ որք նախատեին զմեզ . և
արհամարհանօք ամբարտաւանից :

Ե՞ց յանուան քում կեցո՛ զիս . և ՚ի
զօրուն քում իրաւ արա ինձ :
Ե՞ց լուր աղօթից իմոց . ունկնդիր
բանից բերանոյ իմոյ :

Օտարք յարեան ՚ի վը իմ. և հզօք
խնդրեցին պահան իմ. և ոչ համարե-
ցան զքեղ ած առաջի իւրեանց:
Եհա ած օգնական իմ. և որ ընդու-
նօղ հոգւոյ իմոյ:

Դ դարձուցանել զքարն ՚ի թշնամիսն
իմ. ճշմարտութ քով սատակեա զնա:
Ես կամօք իմովք պատարագս մատու-
ցից քեղ. և խոստովան եղեց անուան
քում որ՝ զի բարի ե:

Յամ նեղուէ իմմէ փրկեցեք զիս. և
՚ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ:

Օրհնեալ ես դու որ ած հարցն մե-
րոց. գովեալ և առաւել բարձրացեալ
յաւիտեան:

Եւ օրհնեալ անսւն ոք մառաց քոց.
գովեալ և ա'':

Օրհնեալ ես ՚ի տաճարի մառաց սըը
բութե քոյ. գով'':

Օրհնեալ ես ՚ի վը աթոռոյ արքայու-
թե քո. գովեալ:

Օրհնեալ ես՝ որ նստիս ՚ի բրօքես և
հայիս յանդունդս. գով'':

Օրհնեալ ես՝ ՚ի վը հաստատուե՛ երկ
նից գովեալ եւ":

Օրհնեցէք զած ՚ի սրբուե՛ նր՝ օրհն
նեցէք զնա ՚ի հաստատուե՛ զօրուե՛ նր:

Օրհնեցէք զնա ՚ի զօրուե՛ նր օրհնե
ցէք զնա ՚ի բազում մեծուե՛ նր:

Օրհնեցէք զնա ՚ի ձայն օրհնուե՛ օրհ
նեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնուք:

Օրհնեցէք զնա ցնծութք գովեցէք
զնա ուրախութք:

Օրհնեցէք զնա ՚ի բանս քաղցր գովե
ցէք զնա ՚ի բարբառ լսելիս:

Օրհնեցէք զնա ՚ի ձայն գոհութե՛
ամ հոգիք օրհնեցէք զար:

Երդ՝ արձակեած զծառայս քո տր՝ ըստ
բանի քում ՚ի խաղաղութի զի տեսին
աչք իմ զփրկուի քո զոր պատրաստե
ցեր առաջի ամ ժողովրդոց:

Լոյս ՚ի յայտնութի հեթանոսաց և
փառք ժողովրդեան քում իէլի:

Զգեցեր զձեռն քո և փրկեաց զիս
աշքո և տր հատուսցէ ընդ իմ:

Տը ողորմուի քո յաւիտեան զգործա
ձեւ

Ճեռաց քոց մի՛ անտես առներ :
Տեր՝ հան ՚ի բանտէ զանձն իմ. գոհա
նամ զանուանէ քումմէ :
Եւ քեզ սպասեն արդարքն մինչև հա
տուսցես :

ՄԵԾ-ացուսցէ անձն իմ զտր . և ցըն-
ծասցէ հոգի իմ ավ փրկչաւ իմով :
Այց արար ՚ի վը խոնարհուե աղախ-
նոյ իւրոյ այսուհետեւ երանիցեն ինձ
ամ ազգք :

Արար ընդիս մեծամեծո հզօրն . և
ոք է անուն նը :

Ողորմուի արար յազգաց յազգս եր-
կիւղածաց իւրոց . և արար զօրութիւ-
բազկաւ իւրով :

Յրուեաց զամբարտաւանս ՚ի մտաց
սրտից . և քակեաց զհզօրս յաթոռոց :
Օ խոնարհս բարձրացոյց , զկարօտս ե-
լից բարուք , և զմեծ-ատունս արձակեց
ունայնս :

Պաշտպանեաց իւլի ծառայի իւրոյ
յիշելով զողորմութիւ իւր :

Ու խօսեցաւ առ հարսն մեր , ընդ ար-

բահամու և զաւակի նրայաւիսեան :
Տուր զօրուի ծառայի քոյ . կեցն զոր
դի աղախնոյ քոյ , և արա առիս նշան
բարսւթեան :

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն . զի
դու տր օդնեցեր ինձ և մսիթարե
ցեր զիս :
Փառք հօր և որդ" :

Կորին նբյն Գալեգորի նորեկոց -

Արդի այ կենդանւոյ՝ օրհնելը
յամի, հօրդ ահաւորի անքը ըն
նին ծնունդ : Որ տկարանայ առ ՚իքէն
և ոչ ինչ : Որ ՚ի ծագել անստուելը նը
շուլից ողորմուե քո փող՝ հալին մեղք .
հալածին դեք . ջնջին յանցանք . խզին
կտպանք . խորտակին շղթայք . կենդա
նածնին մահացեալք . բժշկին հար
ուածք . ողջանան վերք . բառնին ապա
կանուիք . տեղի տան տիսրուիք . նա
հանջին հեծուիք . փախնու խաւարն .
մեկնի մէգն . մերժի մառախուղն . փա
րատի մուայլն . սպառի աղջամուղն .

վերանայ մութն . գնայ գիշերն . տա
 ըագրի տագնապն . չքանան չարիքն .
 հալածին յուսահատուիք : Եւ թագա
 ւորէ ձեռն քո ամենակալ՝ քաւիչդ
 ամի : Ար ո՛չ եկիր կորուսանել զմարդ
 կան հոգիս, այլ՝ կեցուցնել . թօղ ինձ
 զանթիւ չարիսն իմ բազում ողորմու
 թեր : Օ ի դու միայն ես երկնի ան
 ձառ . և երկրի անզննին . ՚ի տարր գո
 յից՝ և յեզր ծագաց աշխարհի : Ակիզբն
 ամի՝ և յամի . ամիւ լրմամբ օրհնեալդ
 ՚ի բարձունս : Եւ քեզ ընդհօր և
 հոգւոյդ նբյ վայե՛ :

Մազլեանք շօրտւոր ընդդէ՞ արհուարոց գիշե
 րացնոյ : Եւ առցետը Աբոյն Վարեւոյ Եւ
 բեկոցոյն : Ճա՞ :

Pնկալ քաղցրութ ար ած հզոր՝
 զուառնացողիս զաղացնս : Եւ
 տի՛ր գթութ՝ առ պատկառելո
 դիմօք : Փարատեա ամենապարգև՝ զա
 մօթական տիսրուիս : Բարձ յինէն ու
 զորմած՝ զանըմբելելի ծանրութիս :
 Եւ նջրպետեա հնարաւոր՝ զմահացու

Կրթուիս : Առարեա միշտ յաղթօղ՝ ըդ
խաբողին հաճուիս : Բացատրեա վեր:
նային, զմոլելոյն մառախուղ : Կնքեա
կեցուցիչ՝ զկորուսչին ընթացմունս :
Յրուեա ծածկատես՝ զըմբռնողին չար
դտմունս : Խորտակեա անքննին՝ զմար
տողին դիմեցմունս : Տեառնագրեա
քո անուամբդ՝ զլուսանցոյց երդ յար
կիս : Պարփակեա քո ձեռամբդ՝ զա-
ռաստաղ տաճարիս : Դաճագրեա քո ա-
րեամբդ՝ զմուտ սեմոց սենեկիս :
Կերպացն զքո նշանդ՝ ՚ի հետս ելից
մաղթողիս : Ամրացն քո աջովդ՝ զհան-
գըստեանս խշտի : Ապքրեսցես ՚ի հազ
բեց՝ զծածկարան անկողնոյս : Պահես
ցես քո կամօբդ՝ զտառապեալ անձն
հոգւոյս : Անխարդախ արասցես՝ զքո
շնորհեալ շունչ մարմնոյս : Լացուս-
ցես շրջափակ զպար զօրուդ երկնայ
նոյ : Լարգեսցես ՚ի դիմի ընդդէմ
դիւացն դասու : Տուր հանգիստ բերկ
ըուե մահահանգոյնս նիրհման ՚ի խո-
րուե գիշերիս : Բարեխօսութ և հայց

Հաճովք սրբուհւոյ ԱՇածնիդ՝ և
 ամընտրելոց։ Ամփոփեալ պարուրեա՛
 զպատուհան տեսուեց զգայարանացա
 խմաստից։ Անզարհուրելի զետեղմամբ,
 ՚ի ծփական խռովուեց, կենցաղական
 զբաղմանց, անրջական երաղոց, խոշա-
 կանաց ցնորից։ Ուիշտակաւ քո յու-
 սոյդ անվասելի պաշտպանեալ։ Եւ-
 սթափեալ վերստին ՚ի ննջմանէ ծան-
 րութե։ Ամենազգաստ արմինութե։
 Հոգենորոգ զուարթութ ՚ի քեզ ար-
 ձանացեալ։ Օ այս ձայն մաղթանաց
 բուրմամբ հաւատոց քեզ՝ ամենօրհ-
 նեալ թագաւոր փառաց՝ անձառից փա-
 ռաբանողաց երկնադումար խմբից եր-
 գակցեալ յերկինս առաքել։ Օ ի դու-
 փառաւորեալ ես յամ արարածոց յա-
 ւիտեանս յաւիտենից, ամեն։

Ա Ճ յաւիտենական՝ բարերար և
ամենակալ։ ստեղծիչը լուսոյ,
և յօրինիչ գիշերոյ։ կեանք ՚ի մահու
և լոյս ՚ի խաւարի, յոյս ակնունողաց
և երկայնմտութիւ տարակուսելոց։ Ու
ամենարունեստ իմաստութքով դարձու-
ցանես յայդ զստուերս մահու։ աննը
ժաղ ծագումն և անմուտ արեգակն։
Քանզի՛ ո՞չ զօրէ ծածկել զփառս տէ-
րուե քո խաւար գիշերոյ։ որում կը ըկ-
նի ծունը երկրպագուե ամեղելոց։
Երկնաւորաց և երկրաւորաց և սանդա-
րամետականաց։ Ու լսես զհեծութիւ
կապելոց։ և հայիս յաղօթս խոնորհաց։
և ընդունիս զինդրուածս նց։ լ' ճ իմ
և թղւր իմ։ կեանք իմ և ապաւեն իմ։
յոյս իմ և վստահութիւ իմ՝ յո քս ածդ-
ամի։ Այդ հանդուցել ՚ի հոգիս նբց,
միսիթարութիւ վշտաց, և քաւարան մե-
ղուցելոց։ որ գիտես զամ յառաջ քան
զլինիլ նց։ առաքեա զպահպանողական

զօրուի աջոյ քո՝ և փրկեա զիս յեր-
կեւղե գիշերի և ՚իդիւնէ չարե . և պ
զի՝ զմիշատակ սոսկալի և նը քո ան-
շանդ՝ միշտ համբուրեալ շրթամբք
հոգւոյ ըղձուե շնչոյ՝ կեցից պահպա-
նեալ ընդ այնոսիկ՝ որք կարդան զքեզ
՚ի բոլոր սրտե : Եշ ՚ի դրոշմէ խաչի
քոյոյ նշանիդ՝ զոր ածային արեամբ
քո ներկեալ նորոգեցեր՝ և ՚ի նոյն շը-
նորհ որդեգրուե զմեզ մկրտեցեր՝ և
՚ի փառս պատկերի քո նկարեալ յօրի-
նեցեր . այսու պարդեօքդ ածականօք՝
ամաչեսցէ ստնյ . քակտեսցին մեքենայ-
քըն . բարձցին որոգայթքն . պարտես-
ցին մկրտուցելքն . պակասեսցին զէնքն
սայրասուրք . մերժեսցի մէդն . փարա-
տեսցի խաւարն . մեկնեսցի մառախու-
զըն . բազուկի քո հովանասցի . և աջ քո
կնքեսցէ : Ա ՚ զի՝ գթած ես և ողոր-
մած . և անուն քո կոչեցեալ է ՚ի վե-
րայ ծառայից քոց . և քեզ ընդ հօր
հոգւովդ նբվ փառք իշխանութիւն
յաւիտեանս յա” :

Ա. Եթև Լ. բարեկալ առն Ա. Եթաւովի Հայոց
Աղթա-պիսով :

աւատով խոստովանիմ և Եր
կիր պագանեմ քեզ հայր և որ-
դի և ոք հոգի՝ անեղ և անմահ բնու-
թի ։ արարիչ հրեշտակաց և մարդկան,
և ամ եղելոց ։ և ողորմեա քո արարա-
ծոց՝ և ինձ բազմամեղիս :

Հաւատով խոստովանիմ և Երկիր պա-
գանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս՝ միաս-
նական ոք Երրորդութի՝ և մի ածութի,
արարիչ լուսոյ, և հարածիչ խաւարի ։
Հալածեա ՚ի հոգւոյ իմմէ զնաւար մե-
ղաց և անդիտուե ։ և լուսաւորեա ըզ
միտս իմ ՚ի ժամաւս յայսմիկ աղօթել
քեզ ՚ի հաճոյս՝ և ընդունիլ ՚ի քէն
զննդրուածս իմ. և ո՛ :

Հայր Երկնաւոր ած Ճշմարիտ՝ որ ա-
ռաքեցեր զօրդիդ քո սիրելի ՚ի խըն-
դիր մոլորեալ ոչխարին, մեղայ յեր-
կինս և առաջի քո, ընկալ զիս ող զա-
նաւակ որդին, և զգեցն ինձ զպատ-
մուճանն զառաջին՝ զոր մերկացայ մե-
զք ։ և ողորի՛ :

Ուրդի՛ այ ած Ճշմարիտ՝ որ խոնարհեցար ՚ի հայրական ծոցոյ՝ և առեր մարմին ՚ի սբյ կուսէն մարիամայ վս մերոյ փրկուելու ։ Խաչեցար, թաղեցար, և յարեար ՚ի մեռելոց, և համբարձար փառօք առ հայր, մեղայ յերկինս և առաջի քո յիշեալ զիս ոսկ զաւագակն յորժամգաս արքայութ քով. և"։

Հոգի՛ այ ած Ճշմարիտ՝ որ իջեր ՚ի յորդանան և ՚ի վերնատունն ։ և լուսաւորեցեր զիս մկրտութ սբ տւաղանին մեղայ յերկինս և առաջի քո ։ մաքրեալ զիս վերստին ածային հրով քով՝ ոսկ հրեղէն լեզուօք սբ զաւաքելսն ։ և"։ Վնեղընուի՞ մեղայ քեզ մտօք իմովք հոգւով և մրմնով իմով, ո՞ւ յիշեր ըզ մեղս իմ զաւաջինս վասն անուանով քում սբյ ։ և"։

Տեսօղ ամի՞ մեղայ քեզ՝ խորհրդով բանիւ և գործով. ջնջեալ զձեռագիր յանցանաց իմոց և գրեալ զանուն իմ ՚ի դպրուել կենաց ։ և"։

Քննօղգաղտնեաց՝ մեղայ քեզ կամոց և

և ակամայ՝ դիտութե՛ և անդիտութե՛ .
Թողուհի շնորհեա՞ մեղաւորիս , զի՞ ՚ի
ծննդենէ սբ աւազանին մինչեւ ցոյ-
սօր՝ մեղուցեալ եմ առաջի ածութե-
քո . զգայաբանօք իմովք՝ և ամ անդա-
մօք մարմնոյս և ո՛ :

Ա մենախնամ տը՝ դի՛ր պահապան ա-
չաց իմոց զերկիւղ քո սբ՝ ո՛չ ևս հայ
իւյարատ . և ականջաց իմոց՝ ո՛չ ախոր
ժելլսել զբանս չարուե . և բերանոյ
իմոյ՝ ո՛չ խօսիլ զստուի . և սրտի իմոյ՝
ո՛չ խորհիլ զչարուի . և ձեռաց իմոց՝
ո՛չ գործել զանիրաւուի . և ոտից ի-
մոց՝ ո՛չ գնալ ՚ի ճանապարհս անօրէ-
նուե . այլ ուղղեա՞ զշարժումն սոցա
լինիլ միշտ ըստ պատուիրանաց քոց
յամի . և ո՛ :

Հուր կենդանի քն՝ զհուր սիրոյ քո՝
զոր արկեր յերկիր՝ բորբոքեա՞ յանձն
իմ . զի այրեսցէ զախտ հոգւոյ իմոյ ,
և սրբեսցէ զիսիղձ մտաց իմոց , և մաք
րեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ . և վառես
ցէ զլոյս գիտուե քո ՚ի սրտի իմում . և ո՛

իմաստուեի հօր յն՝ տուր ինձ իմաստ
առւթի զբարիս՝ խորհիլ, և խօսիլ և
գործել առաջի քո յամ ժամ. ՚ի չար
խորհրդոց՝ ՚ի բանից և՝ ի գործոց փըս
կեա զիս. և":

Կամեցող բարեաց տ' ը կամսրար՝ մի՛
թողուր զիս ՚ի կամս անձին իմոյ գը
նալ. այլ առաջնորդեա ինձ լինիլ միշտ
բոտ կամսաց քոց բարեսիրաց. և ո":
Երբայ երկնաւոր՝ տուր ինձ զար-
քայուի քո՝ զոր խոստացար սիրելեաց
քոց. և զօրացող զսիրտ իմ ատել զմեղս,
և սիրել զքեզ միայն, և առնել զկամտ
քո. և ողոր":

Եյնամօղ արարածոց՝ պահեա նշանաւ
խաչի քո զհոգի և զմարմին իմ. ՚ի պատ
քանաց մեզաց, ՚ի փորմուեց դիւաց, և
՚ի մարդոց անիրաւաց. և յամ վտանգից
հոգւոյ և մարմնոյ. և ո":

Պահապան ամի քս՝ աջ քո հովանի լի-
ցի ՚ի վը իմ ՚ի տուե և՝ ՚ի գիշերի. ՚ի
նստիլ ՚ի տան, ՚ի գնալ ՚ի ճանապարհ,
՚ի ննջել և՝ ՚ի յառնել, զի մի երբէք
և

սասանեցայց . և ո՛ :

Ա մ' որ բանաս զձեռն քո և լը
նուս զամ արարածս ողորմութ քով .
քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ . դու հո
գա և պատրաստեա զպէտս հոգւոյ և
մարմնոյ իմոյ յայսմհետէ մինչեւ յա-
նիտեան . և ո՛ :

Դարձուցիչ մոլորելոց , դարձո՛ զիս 'ի
չար սովորուեց իմոց 'ի բարի սովորու-
թի . և բեեռեա 'ի հոգի իմ զսոսկալի
օր մահուն , և զերկիւղ գեհենոյն , և
զսէր արքայուեն . զի զշացայց 'ի մե-
զաց և գործեցից զարդարուի . և " :
Եղբիւր անմահութե , աղբերացո՞ 'ի
սրտէ իմմէ զարտասուս ապաշխարուե
ող պոռնկին . զի լուացից զմեղս ան-
ձին իմոյ յառաջ քան զելանելն իմ
յաշխարհէս . և " :

Պարգեիչ ողորմուե՝ պարգեեա 'ինձ
ուղղափառ հաւատով , և բարի գոր-
ծով . և մարմնոյ և արեան քո հա-
ղորդութն գալառքեզ . և ո՛ :

Բարերար տէր՝ հրեշտակի բարւոյ
66

յանձն

յանձն արասցես զիս . քաղցրութ ա-
շանդել զհոգի իմ . և անխռով անցու-
ցանելընդ չարուի այսոցն՝ որք են՝ ի
ներքոյ երկնից . և" :

Լ ոյս ճշմարիտ քս՝ արժանաւորեալըզ
հոգի իմ ուրախութիւն տեսանել զլոյտ
փառաց քոց ՚ի կոչման աւուրին . և հնդ
չիլյուսով բարեաց յօթեանս արդա-
րոց , մինչեւ յօր մեծի գալստեն քո . և
Պատաւոր արդար՝ յորժամ գաս վիտ
ոօք հօր ՚ի դատել զկենդանիս և զմե-
ռեալս , մի մտաներ ՚ի դատաստան ընդ
ծոյի քում . այլ վրկեալ զիս ՚ի յաւի-
տենական հրոյն . և լսելի արանձնակե-
րանաւետ կոչումն արդարոց յերկնից
արքայութիւնդ . և ողոր" :

Ե մէնողորմ տր՝ ողորմեալ ամ հաւա-
տացելոց ՚ի քեզ . իմոց և օտարաց՝ ծա-
նօթից և անծանօթից՝ կենդանեաց և
մեռելոց . շնորհեալ և թշնամեացն ի-
մոց և ատելեացս թողութիւն որք առիս
յանցանացն . և դարձո՛ զնո՞ ՚ի չարեացն՝
զոր ունին վս իմ , զի ողորմութեդ

քում արժանի եղիցին . և ո՞ւ ,

Փառաւորեալ տէր՝ ընկալ զաղացանս
ծառայիս քո . և կատարեալ ի բարի ըզ
խնդրուածս իմ բարեխօսութ սրբու-
հոյ Ա Ֆածնին և Յովհաննու միրտ
չին . և ոքյն Ատեփաննոսի նախավկա-
յին . և ոքյն Գրիգորի մերոյ լուսա-
որչին . և ոքյ Ա ռաքելոց՝ Ա արդա-
րեից՝ Ա արդապետաց՝ Ա արտիրոսաց՝
Հայրապետաց՝ Ճ' գնաւորաց՝ Կուսա-
նաց՝ Ա իանձանց . և ամ ոքյ քոց Երկ
նաւորաց և Երկրաւորաց : Եւ քեզ
փառք և Երկրապագութ անբաժանելի
ոք Երրորդունդ յաւիտեանս յաւի-
տենից , ամեն :

‘Երե՞ն Պատերի ու մոյրի երանուն՝ ովքը
մոշԱւոնոց բոնի : Ա երաց սրբից խօս+’ ընդ
ոիբուհսյն :

Ա արդ՝ ՚ի վը այսպանեաց
յուսահատունց և ահար-
կու սրտաբեկունց , պակուցանողական

սաստկուեց ածային բարկուեց, ոտոք
նապեալ ոգւով թախծութե իսպառ,
աղաչեմ զքեղ ոք ածածին, չըւշտակ
՚ի մարդկինէ . մարմնատեսիլ քերովքէ .
երկնաւոր արքայուհի . անխառն իբրև
զօդ . մաքուր ողլ լոյս . անշաղախ ըստ
նմանուե պատկերի արուսեկին բարձ
րուե . գերազանց քոն զբնակուի ան
կոխելին սրբուեց . երանաւոր խոստ
մանն տեղի . եղեմ շնչական . ծառ կե
նացն անմահից բոցեղէն սրով . պա
րունակեալ, ՚ի բարձրեալն հօրէ զօրա
ցեալ և հովանացեալ, հանգստեամբ
հոգւոյն հանգերձեալ և մաքրագոր
ծեալ, բնակութ որդւոյն յարդարեալ
և տապաւարեալ: Արիածինն հօր՝ և
քեղ անդրանիկ . որդի քո ծննդեմբ
և որ արարչութ: Բնդ անաղտ մաքրու
թեդ՝ և անբիծ բարի . ընդ անարատ
սրբուեդ՝ և խնամակալ բարեխօս . ըն
կալ զմաղթանս այսր աղերսանաց՝ քում
գաւանողիս, և մատո՛ ընծայեա՛ ընդ
սմին խառնեալ զբանն իմ նախնի՝ մե-

ծիդ սերբողի՝ 'ի քոյդ պարատանս
Հիւսեա միացո՛ զմեղուցելոյս դառն
հեծուի ընդ քումդ երջանիկ և խըն
կաւորեալ հայցուածոց՝ տունկդ կե-
նաց պտղոյն օրհնուե՛ . զի ՚ի քէն միշտ
օգնեալ և բարեգործեալ, և 'ի մաքրա-
կան քո ծնելութիդ ապաւինեալ և
լուսաւորեալ, կեցից քո՞ի որդւոյ քոյ
և տեառն:

բ. () ժանդակեա թեոցդ աղօթիւք
խոստովանեալ մայրդ կենդանեաց և
ելիցն իմ յերկրես հովտէ, առանց լըլ-
կանաց հետեւել ՚ի կեանս օթեանացդ
պատրաստուե՛, զի թեթևասցի կատա-
րածն իմ ինձ՝ ծանրացելոյս անօրէ-
նուք: Ա րասցե՛ս տօն ինձ բերկրուե՛
զօրն իմ տագնապի՝ ողջացուցի՛չ եր-
կանցն եւայի: բարեխօսեա խնդրեա
աղաճեա, զի ըստ անձառելի մաքրուեդ
և ահա զբանիդ հաւատամ զընդունե-
լուի: Ա րտասուօք օգնեա վտանգե-
ցելոյս՝ գովեալդ ՚ի կանայս: ծունը
խոնարհեցո՛ առ իմ հաշտուի՝ ծնօղդ
այ:

այ . ընդ իմում թշուառիս հոգա՞ խոր
բան բարձրելոյն . ձե՛ռն տուր անկե-
լոյս՝ տաճար երկնային . փառաւորեա-
զորդիդ քո՞իքեզ՝ ածօրեն . ինձ հրա-
շագործել քաւուի և ողորմանի՝ ազա-
խին այ և մայր . բարձրասցի՛ պատիւ քո
ինեւ . և ցուցցի՛ փրկուի իմ քեւ-
գ . թէ զիս գտցես՝ տիրամայր . թէ
ինձ ողորմասցիս՝ որը բուհի . թէ զիո-
րուսեալս շահեսցիս՝ անարատ . թէ ըզ
հարթուցեալս յանձանձեսցես՝ Երջա-
նիկ . թէ զամացեցեալս յառաջ մատուս-
ցես՝ բարեշնորհ . թէ յուսահատելոյս
ինձ միջնորդեսցես՝ միշտ սբ կոյս . թէ
զմերժեալս ընտանեցուսցես՝ մեծա-
րեալդ այ . թէ յիս ցուցցես զգթա-
ծուի՝ լուծի՛չդ անիծից . թէ զծիելս
հաստատեսցես՝ հանդիստ . թէ ՚իխոռ
վուեցս յուզմանց փոխեսցես զիս՝ խա-
ղաղարար . թէ վրիպելոյս ինձ հնարա-
ւորեսցես՝ գովեալ . թէ վսիմ մտցես
՚ի հանդէս՝ մահու նահանջիչ . թէ ըզ
գառնուիս իմ անուշեսցես՝ քաղցրու

թի . թէ զքատանմանն իմ խտրոց քակ
տեսցես՝ հաշտուի . թէ զանմաքրուիս
իմ բարձցես՝ եղծման ընդունիչ . թէ
զմատնեալս մահու փրկեսցես՝ կենդա
նի՝ լոյս . թէ զլալեացս ձայն հատցես՝
բերկրուի . թէ զխորտակեալս կազդու
րեսցես՝ դեղ կենաց . թէ ՚ի կործա
նեալս յիս ակնարկեսցես՝ հոգելից .
թէ ողորմութք ինձ պատահեսցես՝
կտակ նուիրեալ , օրհնեալդ միայն ՚ի
շրթունս անբիծո լեզուաց երջանկաց,
ահա կաթիլ մի կաթին՝ քումդ կու
սութե յանձն իմ անձրևեալ՝ կենաց
ինձ զօրէ , մայրդ բարձրելոյ տն յնի
արարչին երկնի և բնաւին երկրի :
Օ որ անձառապէս ծնար բովանդակ
մարմնովն և համայն ածութն , որ փա
ռաւորեալն է ընդ հօր և հոգւոյն սբյ
էութ , և անքննութ մերոյին բնութս
միացելով , ամ՝ և յամենայնում , միյեր
բորդութէն . նմա փառք յաւիտենից
յաւիտեանս :

ամէն :

Ա Եւթե լուսաւորեան։
Վ կենարար մարդասեր բարե-
գութ և խնամակալ տրամե-
նեցուն։ որ թէպէտ գարշիս ՚ի զազիր
գործոց չարութե մեր մեղաւորացս,
սակայն քո առատ ողորմութդ ոչ ան-
տես արարեալ՝ միշտ խնամես զմեղա-
ւորս, և հրանիրեալ կոչես առ քեզ։
Եւ ունկն քո լսել զինդրուածսնց։
պատրաստ է յամ ժամ։ վս զի՞ դու-
ինքնդ անսուտ բերանով քո ասացեր,
թէ ոչ եկի կոչել զարդարս, այլ զմե-
ղաւորս յապաշխարուի։ լոյս այս և
ես մի եմ ՚ի նոցանէ, և ինձէն իսկ վը-
կայեմստուգութ։ թէ ոչ դոյ յիս մասն
բարեաց, և ոչ ինչ ՚ի գործոց առաքի-
նուեց, որովք առաջի քո համարձակե-
ցայց խնդրել ՚ի բազմազեղ ողորմու-
թէդ վինդրուածս սրտի իմոյ։ լոյ-
զի մինչեւ ցայժմ ՚ի ճանապարհի վրա-
հետական ընթացեալ, և ունայնուեց
զիետ եղեալ։ և առ ածայինս ոչ փու-
թացեալ՝ անօրինեցայ։ Եւ արդ՝ բա-

բերար և բաղում ողորմ տր՝ խնդրեմ
 ’ի քեն՝ զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես
 առներ, այլ՝ ըստ մեծի ողորմաւե քում
 թող զյանցանս, և քաւեա զանօրէնու
 թիս իմ, վայ՝ աղաչեմ զքեզ, զի յորում
 ժամու գտանիցիմ ՚ի մէջ բարուե և
 արդարուե ։ Հան ՚ի տղմոյ անօրէնուե
 աշխարհիս այսորիկ, ըստ սաղմոսողին բա
 նի, տր՝ հան ՚ի բանտէ զանձն իմ։ Եւ
 արդարացն զիս գործովք բարեաց ։ զի
 կարացից ասել ըստ առաքելոյն, ցանկամ
 ելանել ՚ի մարմնոյս ։ և լինիլ ըստի ։
 Եւ քանզի այսչափ համարձակեցայ ա
 ռաջի մեծ վայելչութե քո, աղաչեմ
 փրկել զիս և կեցուցանել ։ զի մի՛ կորի
 ցեմ զյաւիտենական կորուստն ։ Որ
 կարօղւ ես՝ ողորմեա ինձ ողորմելոյս,
 զի ընդ ամ նբս քո՝ փառաւորեցից զա
 մենազօր Տերուիդ զհայր և զԱրդի
 և զսր Հոդիդ, այժմ և միշտ և յաւի ։
 տեանս ամէն ։

74

Արքայ Առաքարանիս որ Բար Սահման
թէսսի :

և մինչդեռ անցանէր ընդ այն
Յս . զհետ եղեն նը կոյրք եր
կու՝ աղաղակէին և ասէին .
ողորմեաց մեզ որդի դաւթի : Եւ իբ-
րև եկն ՚ի տուն . մատեան առնա
կոյրքն . և ասէ յնս Յս . հաւատայք
եթէ կարօղ եմ առնել ձեզ զայդ : ա-
սեն յնա այս տր : Յայնժամ մերձե-
ցաւ յաչսնց՝ և ասէ ըստ հաւատոց ձե-
րոց եղիցի ձեզ : Եւ բացան աչք նց,
և սաստեաց նց Յս և ասէ . զդոյշ կա-
ցէք՝ մի՛ ոք գիտասցէ : Եւ նոքաելել
համբաւեցին զնա ընդ ամ երկիրն ը-
այն : Եւ յելանելն նց արտաքս , ահա
մատօւցին առնա զայր մի համր դիւա-
հար : Եւ յելանելն դիւին խօսեցաւ
համրն և զարմացան ժողովուրդքն՝ և
ասեն . թէ և ո՞չ երբէք երեւեցաւ այս
պիսի ինչ յիսրայէլի : Խոկ փարիսե-
ցիքն տսեին . իշխանաւն դիւաց հանէ
դա զդես :

Արքո, Ի՞նչպարբանիս որ Բար
Առքիոսի :

Եւել լուր նր ընդ ամկողմագա
լիլեացւոց : Եւ վաղվաղակի եւ
լեալ՝ ի ժողովրդենէն եկն՝ ի տուն սի
մօնի և անդրեայ յակօբու և յօհաննու
հանդերձ : Եւ զրքանչ սիմօնի դնիւր
ջերմացել և վաղվաղակի ասեն ցնա վ՛
նր : Եւ մատուցեալ յարոյց զնա կալել
զձեռանէ նր և եթող զնա տենդն և
պաշտէր զնս : Եւ իբրև երեկոյ եղե
՞ի մտանել արեգականն բերեին առնա
զամ հիւանդա և զդիւահարս : Եւ եր
ամ քաղաքն ժողովեալ առ դրունսն :
Եւ բժշկեաց զբազում հիւանդա ՞ի
պէսպէս ախտից . և դես բազումս էւ
հան, և ոչ տայր խօսիլ դիւացն . զի դի
տէին զնա թէ Վրիստոսն է :

Արքո, Ի՞նչպարբանիս որ Բար
Առքիոսու :

Եղեւ ը աւուրսն ը այնոսիկ
եւ ՞ի լեռնն կալ յաղօթս, և
հանէր զգիշերն ՞ի դլուխ յա
76 զօթսն

ղօթսն այ: Եւ երեւ այդ եղե կոչեց
զաշակերտսն իւր և ընտրեաց ՚ինցնէ
երկտսանս զորս և առաքեալս անոնա
նեաց: Օ սիմօն զոր և պետրոս անոնա
նեաց: և զանդրէաս զեզբայր նորին,
և զյակօբոս, և զյօհանննէս. և զփիլիպ
պոս: և զբարդուղիմէոս: Եւ զմատ
թէոս: և զթօմաս: և զյակօբոս ալփէյ:
և զսիմօն զկոչեցելն նիսանձայոյզ: Եւ
զյուղայ յակոբայ և զյուղայ իսկա
բիովտացի որ եղե իսկ մատնիչ: Եւ
իջեալ նոքօք հանդերձ ՚ի տեղի միտա
փարակ և ժողով աշակերտացն նր և
բազմութի յոյժ ժողովրդենն յամհրե
աստանէ և յէմէ և յայնմ կողմանէ և ՚ի
ծովեզերէն տիւրոսի և սիդօնի: Առք
եկին լսել ՚ինմանէ և բժշկիլ ՚ի հի-
նանդութի իւրեանց և նեղելքն այսոց
պղծոց բժշկէին: Եւ ժողովուրդն
խնդրէր մերձենալ ՚ինա զի զօրուի բա
զւմելնէր ՚ինմանէ և բժշկէր զամսին:

ԱՅ, ԵՌԵՄԻՆԻՍ որ ԲՈՀՈՆՆՈՒ-
ԵԹ այսորիկ տօն եր հրեից, և
ԵԼ ՅՌԵՄ: Եւ եր յէմ ՚ի

պրոպատիկէ աւազանին՝ որ կոչիւր եք՝
բայեցերէն բեթհեղուայ հինգ սրահ։
Յօրս անկեալ դնիւր բազմութի յոյժ
հիւանդաց։ կուրաց։ կաղաց։ գօսացեւ-
լոց, որք ակն ունեին ջրոցն յուղելոյ։
Եւ հրեշտակ տնիջանէր ըստ ժամա-
նակի յաւազանն։ և յուղէր զջուրսն։
և որ նախ ՚ի շարժումն ջուրցն իջա-
նէր յաւազանն։ բժշկիւր, ոչ ունելով
զնշան հիւանդուե։ Եւ անդ էր այր
մի, որոյ լը ամ էր ՚ի հիւանդուե իւ-
րում։ Օ նա իբրև ետես ՀՅ զի ան-
կեալ դնիւր և գիտաց եթէ բազում
ժամանակք են այնուհետեւ, ասէ ցնա
կամիս ողջ լինիւլ։ Պատասխանիւետնմա-
հիւանդն։ առ ո՛չ զոք ունիմ, զի յոր-
ժամ ջուրքն յուղիցին՝ արկցէ զիս յա-
ւազանն և մինչ ես դանդաղիմ, այլոք
քան զիս յառաջագոյն իջանէ։ Առէ
ցնա ՀՅ։ արի՛ առ զմահիճս քո և գնաւէ
Եւ ողջացաւ այրն և յարեաւ։ ետո
զմահիճս իւր և շրջէր։ և էր շաբաթ
յաւուրն բայնմիկ։

ՅԵՒՄՊԱՀԱՐԴԱՆԻ ՊՊԳՔՐԱՎԱ ԳՐԻՆԻՆԻ Տ
նորհիւ և ողորմութ ամենա-
նը երրորդութ հօր և որդւոյ
և հոգւոյն նրյ, և բարեխօսութ ամե-
նօրհնեալ նը ածածին կուսին, աւար-
տեցաւ երրորդ տպումն գլքիանս՝ որ
է պատմուի սքանչելի նահատակութ
նրյ կուսին մարիանեայ: Ի վայելումն
ընդ հանուր ազգիս հայկազնոյ, Առդ՝
որք հանդիպիք սմա, և ընթերցմամբ
զմայլեալ հրձուիք, լիշեսջիք յարժա-
նաւոր յազօթս ձեր՝ ի քն՝ զտպօղ գրս-
քոյս, սրբազան Պատրիարքի յետին
ծոյ զանդրեաս սեւելիքս պօլսեցի, նաև
զհոգեսոր և մարմնաւոր ծնողս իմ ըզ
կենդանիս և զննչեցեալս ։ այլև՝ մե-
շեսջիք զաշխատաւոր գործարանիս՝
զպալաթցի բրուտ մարուքեան տրցւ-
մանուելն՝ որ զգիքս կապարեայս շարեց.
և զմրահար եքրեկցի յարուին, և զայլ
աշխատաւողս, որոց՝ Տիր յա պիսխարեն
աշխատուեցն հասուսցէ զվարճս բա-
րեաց աստ և՝ ի հանդ երձեալն ։ ամէն:

Sh
WAI
SAY
807

digitised by A.R.A.R. @

